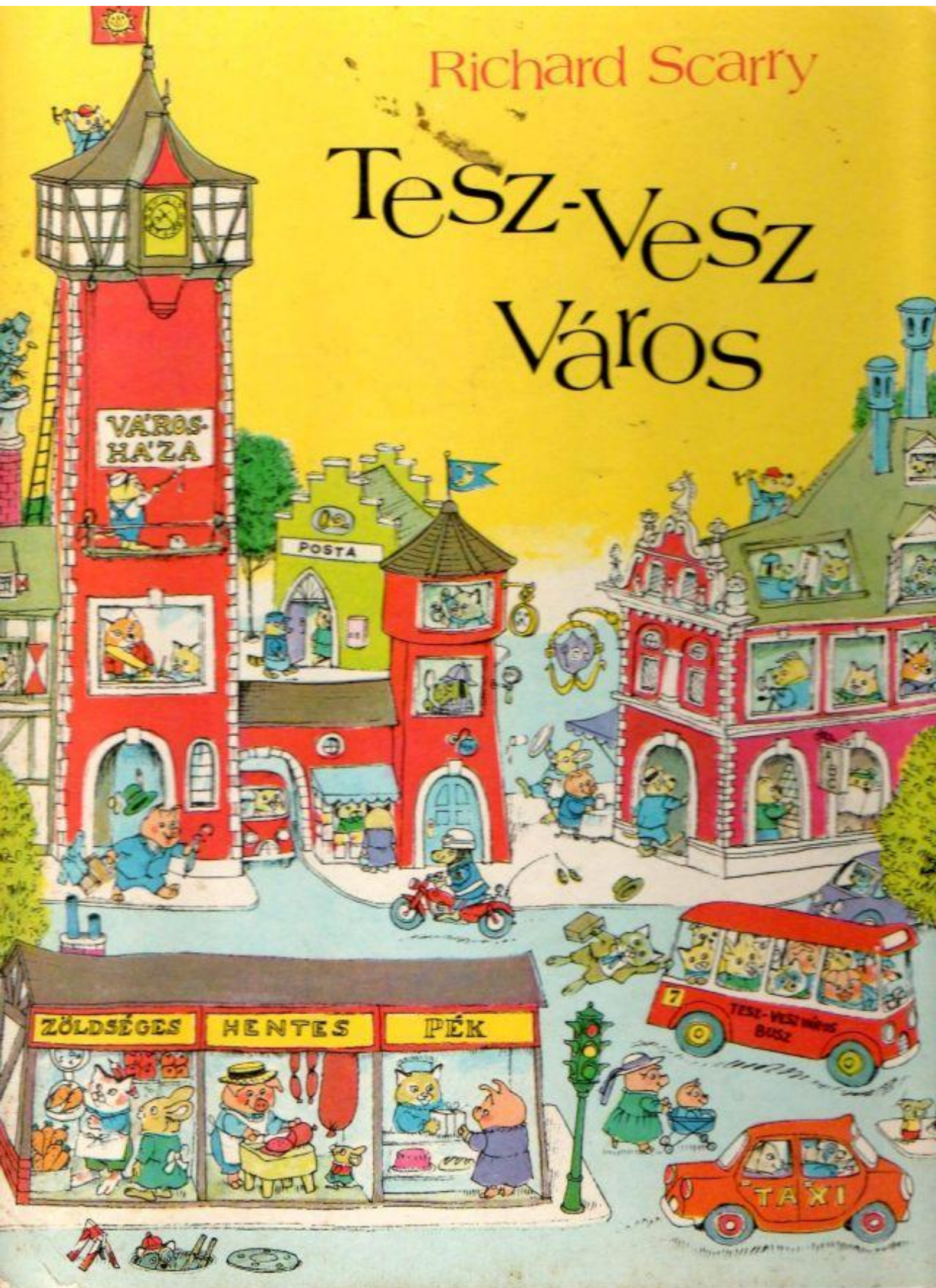
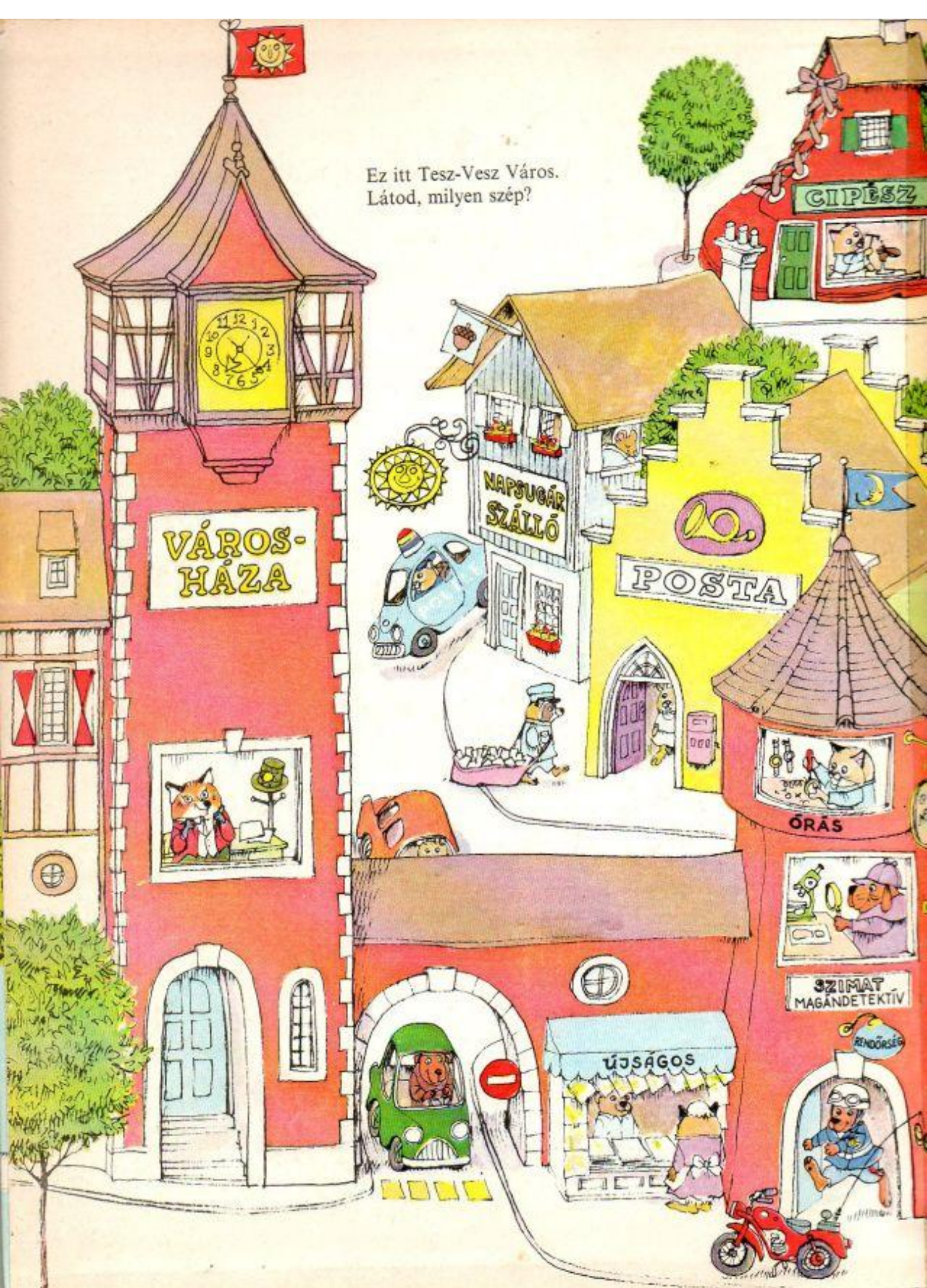

Richard Scarry

Tesz-Vesz Város

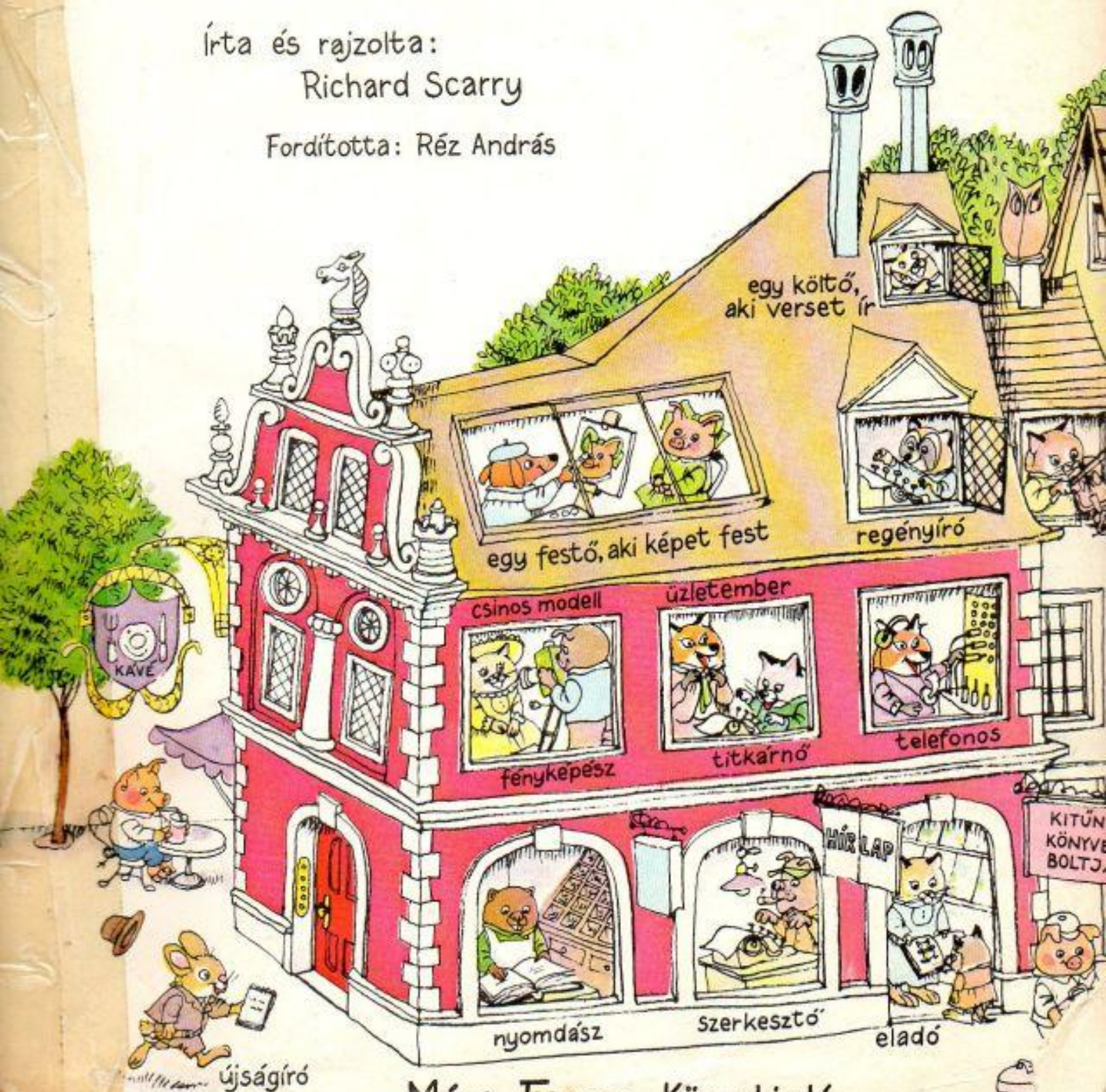
Ez itt Tesz-Vesz Város.
Látod, milyen szép?

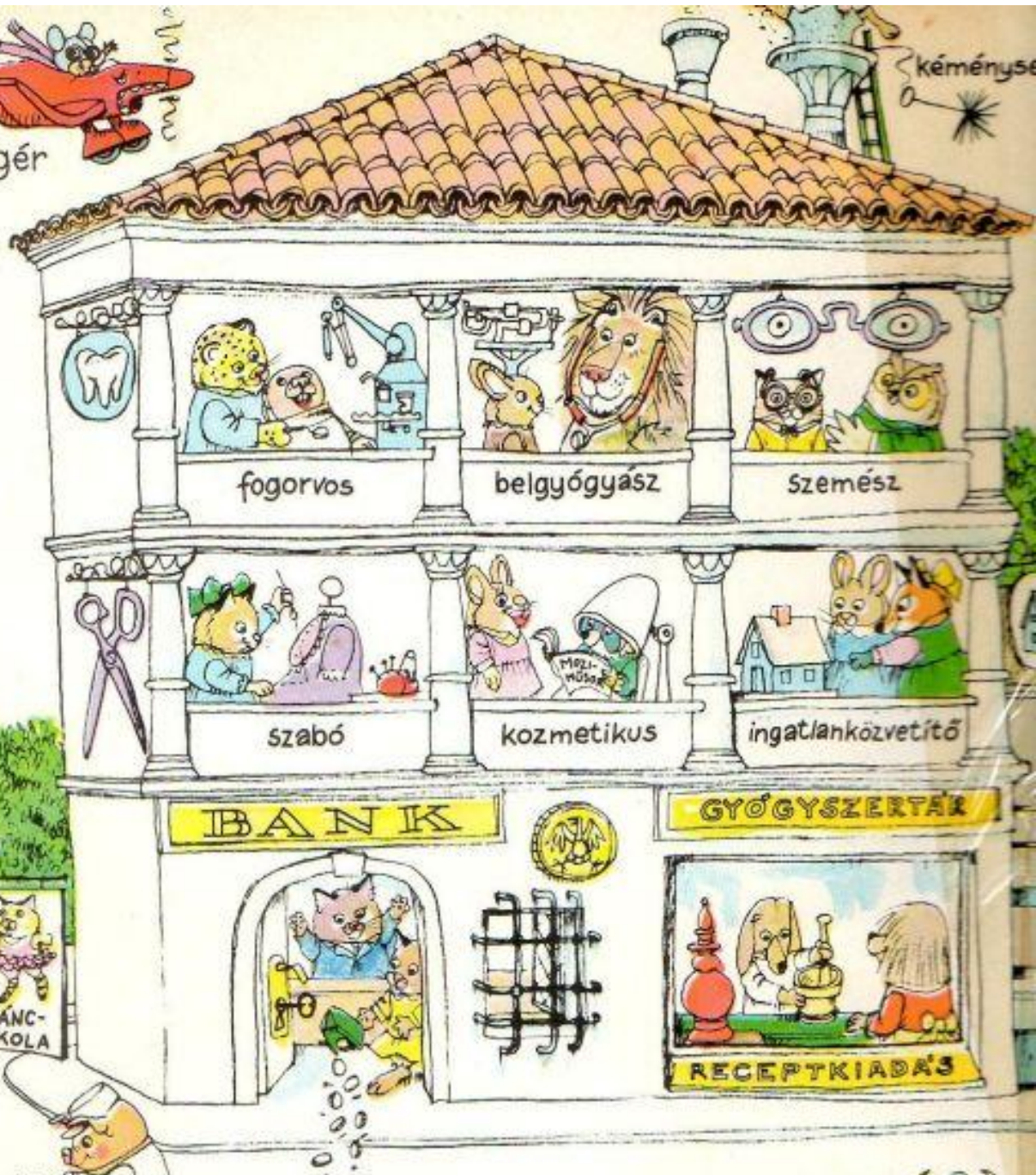
Tesz-Vesz Város

Írta és rajzolta:
Richard Scarry

Fordította: Réz András

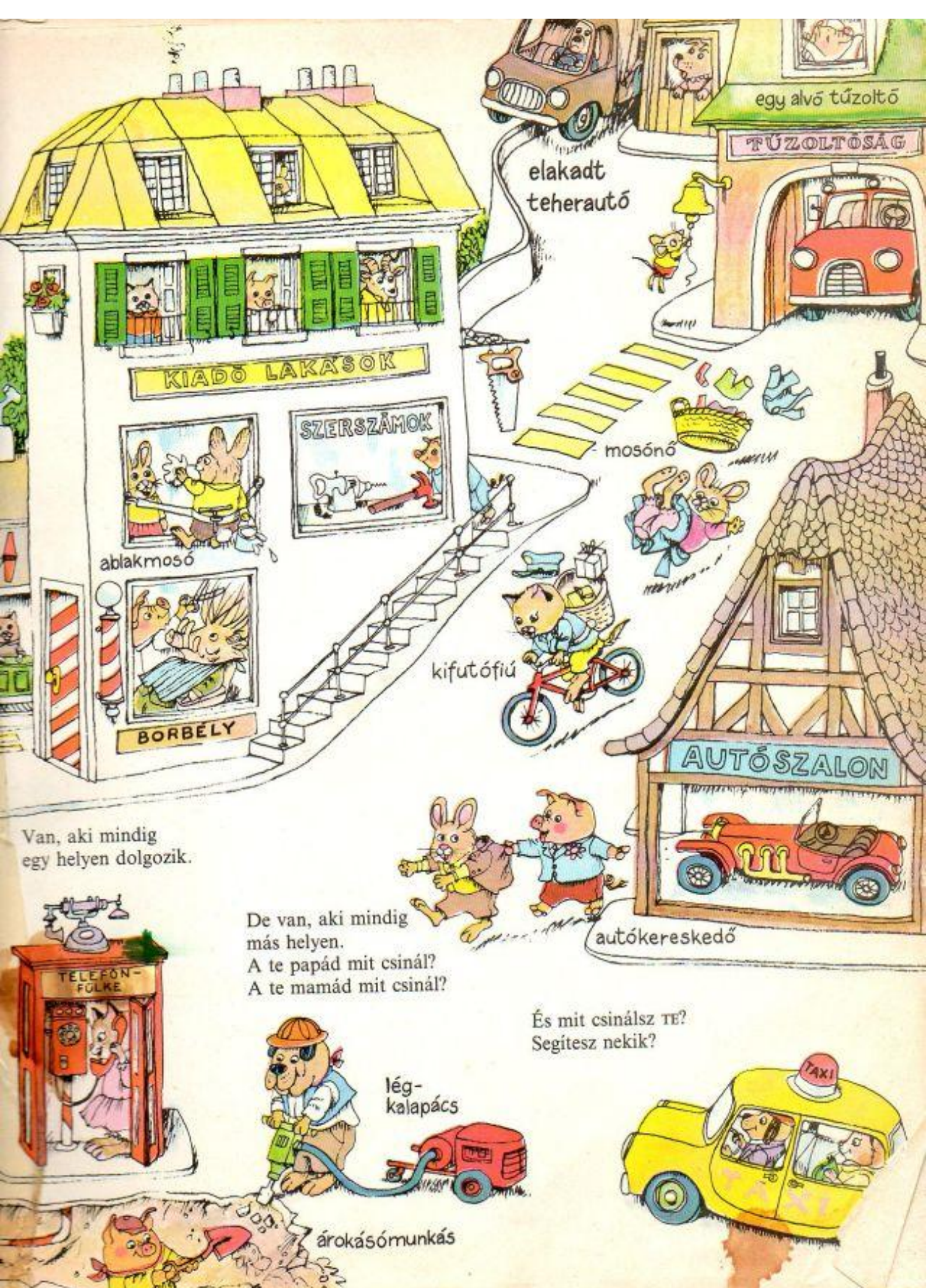
Móra Ferenc Könyvkiadó

Van, aki kint dolgozik,
és van, aki bent.
Van, aki a föld fölött,
és van, aki a föld alatt.

Itt láthatod, mi van a föld alatt: mindenféle csövek és vezetékek

egy alvó tűzoltó

TŰZOLTÓSÁG

elakadt
teherautó

KIADÓ LAKÁSOK

SZERSZÁMOK

ablakmosó

BORBÉLY

mosónő

kifutófiú

AUTÓSZALON

autókereskedő

Van, aki mindig
egy helyen dolgozik.

De van, aki mindig
más helyen.
A te papád mit csinál?
A te mamád mit csinál?

És mit csinálsz TE?
Segítesz nekik?

lég-
kalapács

árokásómunkás

Mindenki dolgozik

Lucerna gazda

Tüzes kovács

Férc
szabó

Zeller
zöldséges

Zeller
mama

Cicó

Hányan vannak itt? Számold csak meg!
Egy, kettő, három, négy, öt, hat.
Tudod, mi a mesterségük?

Szia, papa!

Lucerna gazda a földjén sokféle zöldséget termeszt.
Valamennyit megtart magának és a családjának.

A többit eladja Zeller zöldségesnek,
aki jó árat fizet érte.
Zeller papa Tesz-Vesz Város lakóinak
árulja a zöldséget, gyümölcsöt.

Burgonya

Lucerna gazda, miután eladta a zöldséget
Zeller papának,
elment Férc mesterhez, a szabóhoz,
hogy a pénzen
új ruhát vegyen magának.

Azután betért Tüzes kovács műhelyébe,
hogy a régi traktor helyett
egy újat vegyen.
Az új traktorral könnyebb lesz a munkája,
több zöldséget, gyümölcsöt tud termeszteni.
De nem feledkezett meg feleségéről
és fiáról, Marciról sem.
Mindkettőjüknek vett ajándékot.

Lucerna gazda maradék pénzét
a bankba tette.
Aztán hazahajtott.

Hogy örül mama az új fülbevalónak!
És Marci a kis traktornak!

És a többiek mire költötték a pénzt, amit kerestek?

Először is vettek ennivalót és ruhát.

Aztán a többi pénzt betették a bankba. Később ebből a pénzből vásárolnak majd, ha szükségük lesz valamire.

Mit vettek még?

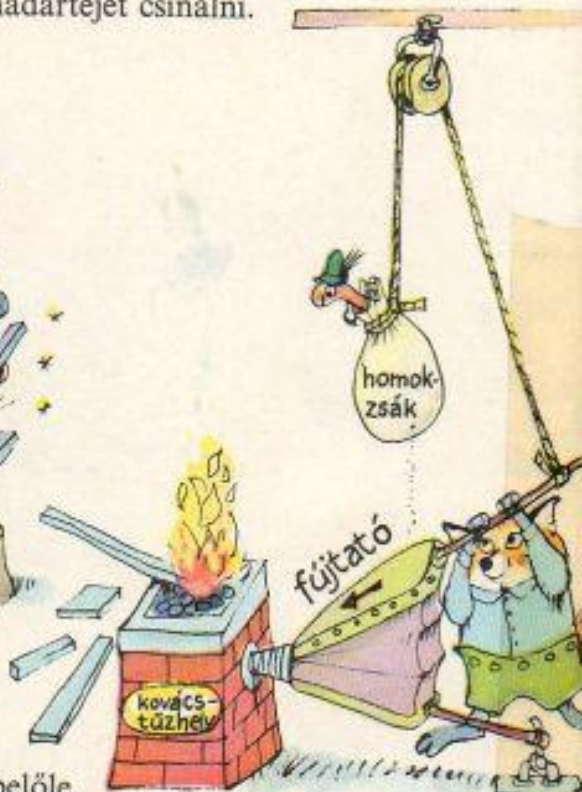
Férc papa vett egy habverőt, hogy könnyebb legyen otthon madártej csinálni. Jaj, csak a ruhára ne menjen!

Hogy tetszem?

Tüzes kovács vasat vásárolt a munkájához. Felizzítja és meghajlítja a vasat, hogy traktorokat, szerszámokat csináljon belőle.

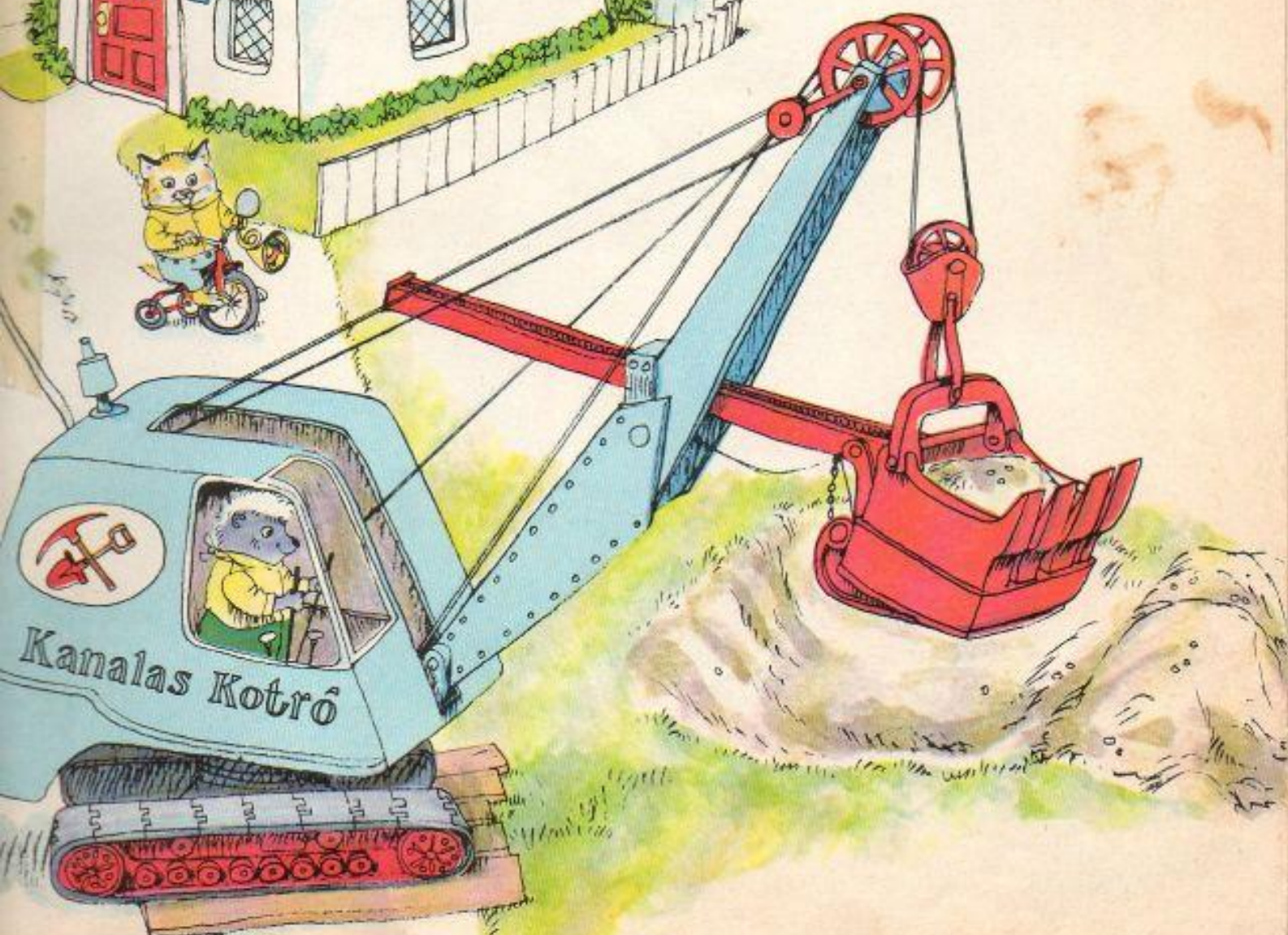
Zeller papa új ruhát vett a feleségének. Megérdemli, hisz oly sokat dolgozik otthon, hogy rend és tisztaság legyen. Cicó is kapott ajándékot. Ma nagyon sokat segített a mamának!

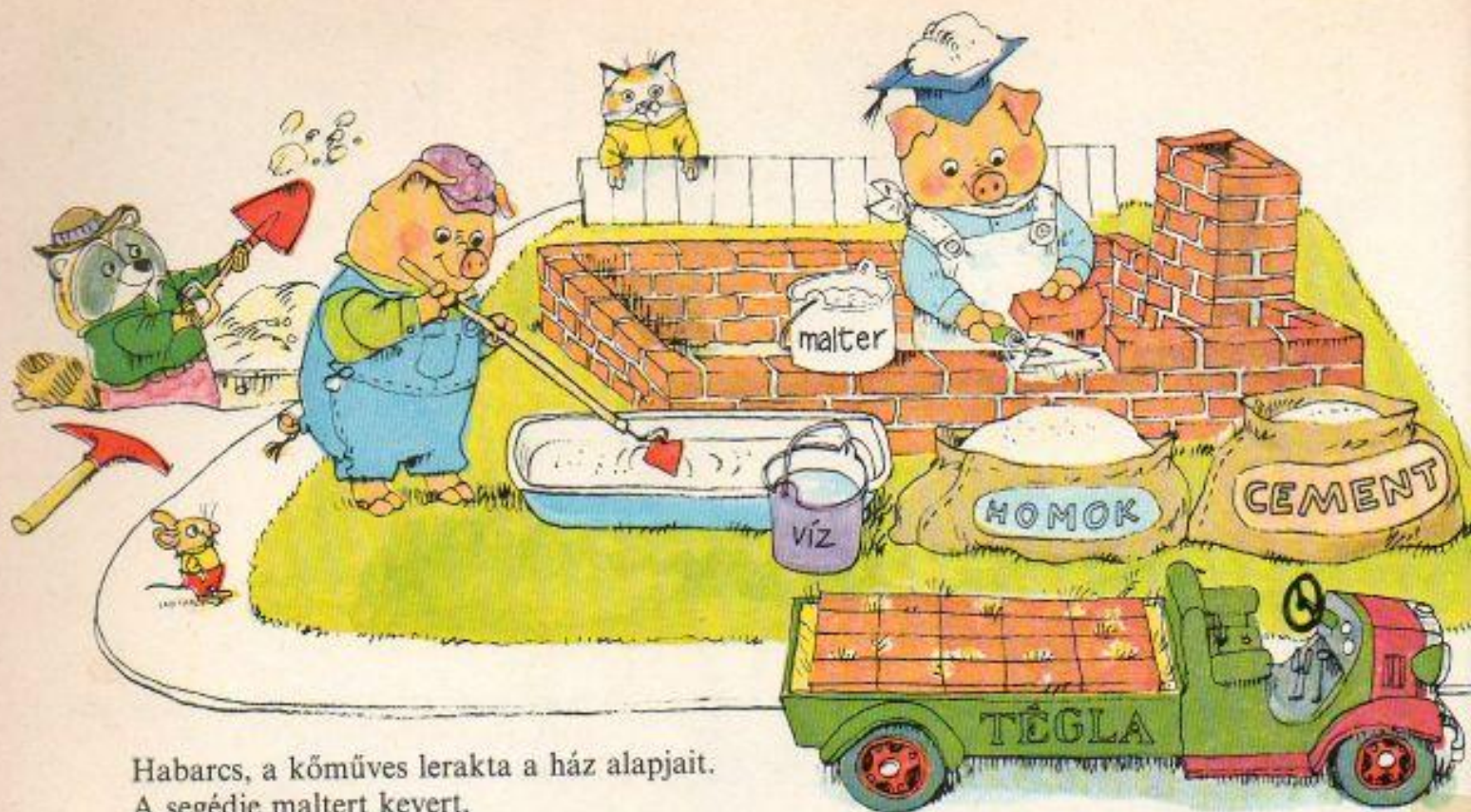

Új ház épül

Cicó papájával és mamájával
a város szélén lakott.
A közelükben nem volt több ház,
nem voltak szomszéd gyerekek,
akikkel játszani lehetett volna.
Cicó nagyon egyedül volt.

Egy napon jött egy ember, és a szomszéd
telek közepén mély gödrt ásott.
Valaki házat épít itt!
Cicó azt remélte, hogy az új házba
majd gyerekek is költöznek.

Habarc, a kőműves lerakta a ház alapjait.
A segédje maltert kevert,
hogy a mester
egymáshoz illeszthesse a téglákat.

Zsalu segédeivel
összeácsolta a ház vázát.
Habarc pedig elkezdte a kéményt építeni.

A vízvezeték-szerelő
a vízvezeték és a szennyvízelvezetőt
bekötötte az utca alatti csővezetékbe.

Laknak itt majd
gyerekek?

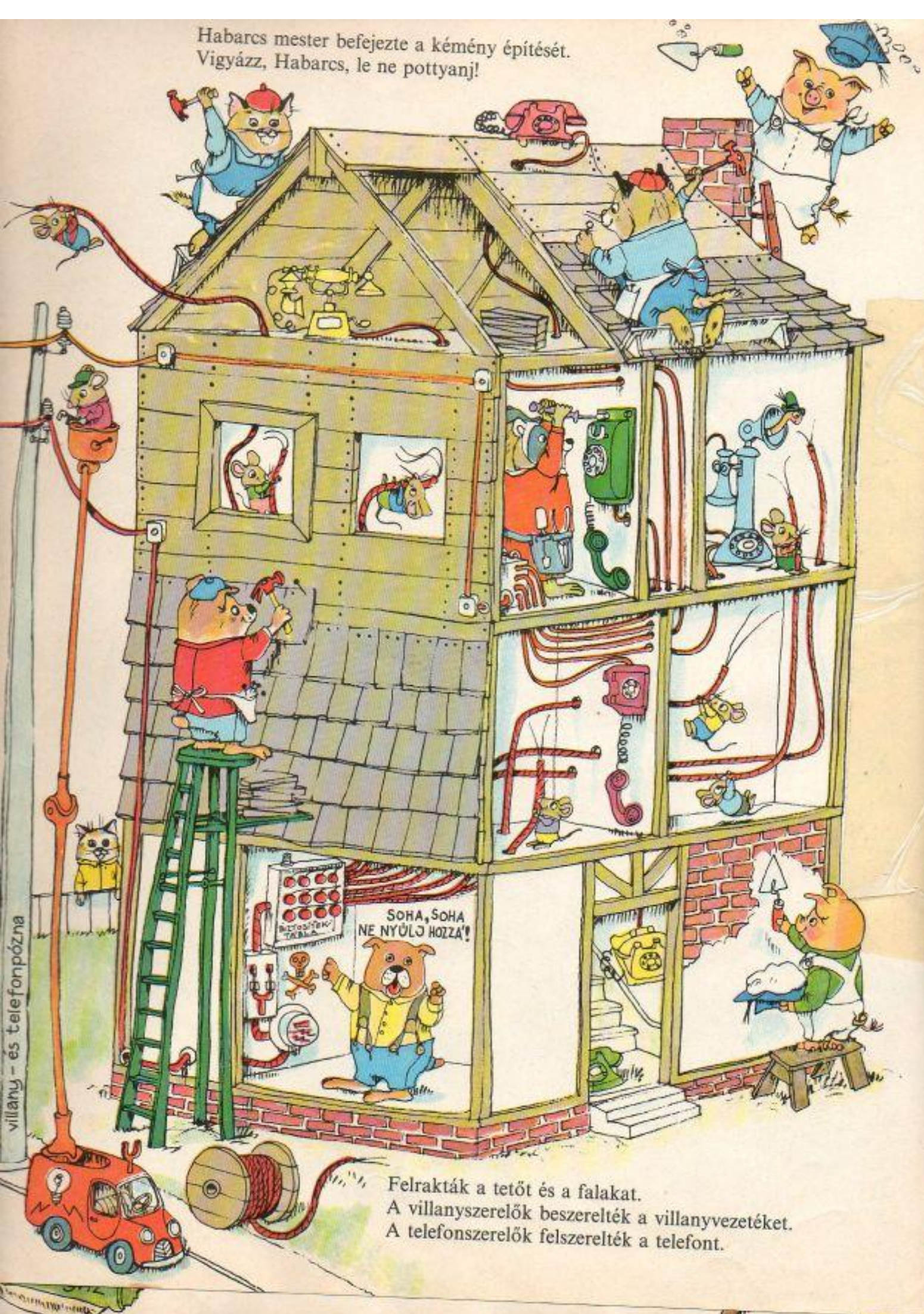
tiszta víz
szennyvíz

cső
deszka

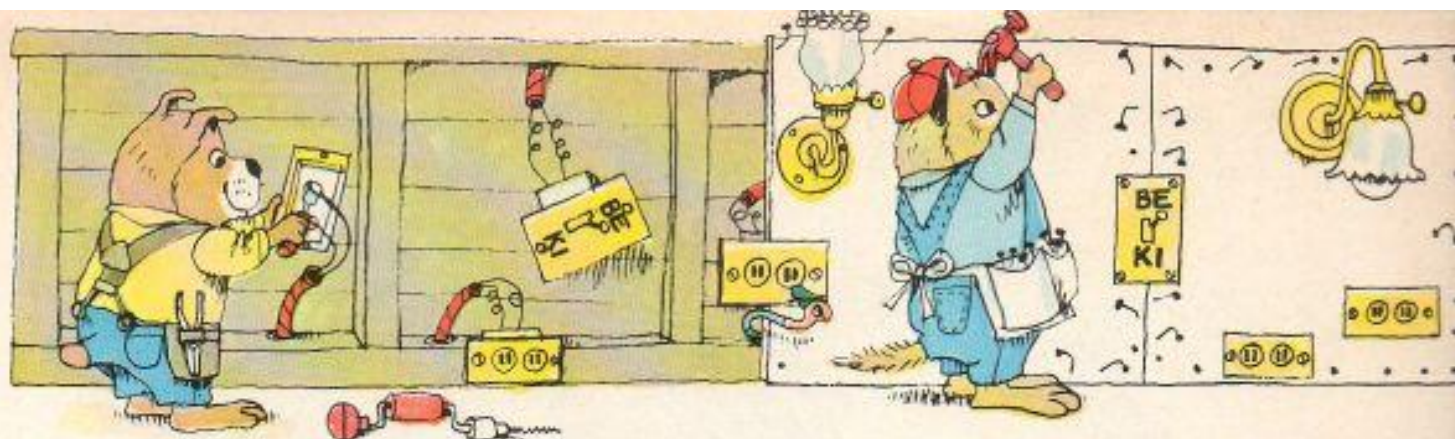
szög

fűrész

Habarc mester befejezte a kémény építését.
Vigyázz, Habarc, le ne pottyanj!

Felrakták a tetőt és a falakat.
A villanszerelők beszerelték a villanyvezetékét.
A telefonszerelők felszerelték a telefont.

A villanyszerelő felszerelte a kapcsolókat és a konnectorokat.

Zsalu felszögelte a falburkolatot, amely eltakart minden csövet és drótot.

Minden ablakot a helyére tett – az ajtókat is, persze.

A házat kívül-belül kifestették.

mosógép

tűzhely

hűtőgép

mosogat

Egy teherautó meghozta a bútorokat, a televíziót, a rádiót, a szőnyeget, a képeket és minden mást. A ház készen állt: jöhet az új család.

Itt vannak! Végre! Megérkeztek!
Ide nézz! Hisz ez Férc szabó!
Kifizette a munkásoknak a nekik járó pénzt.

egy zsák pénz

STEN HOZOTT!

És máris itt a Férc család.
„Nézzétek, gyerekek! – mondta Férc mama. –
Itt az új barátotok.”
És Cicó soha többé nem volt egyedül.

Levél nagymamának

Makk Zsuzsó levelet írt a nagymamájának, hogy boldog születésnapot kívánjon neki.

A levelet a postára vitte feladni.

Vett egy légipostabélyeget, és felragasztotta a borítékra.

A levelet bedobta a postaládába.

A postahivatalban minden levelet lebélyegeznek.

A bélyegzőről leolvasható, melyik városban és mikor adták fel a levelet. A címzés pedig azt mutatja, hová és kinek kell kézbesíteni a levelet.

127, 963

127, 964

Barna bácsi, a postamester minden levél címzését elolvassa. Minden szomszédos városnak külön rekesze van Tesz-Vesz Város postahivatalában. Barna bácsi valamennyi levelet, ami Nagymama városába ment, ugyanabba a rekeszbe tette. A más városba címzett levelek másik rekeszbe kerültek.

Aztán az összes levelet, amit Nagymama városába küldtek, betette a postaszákba.

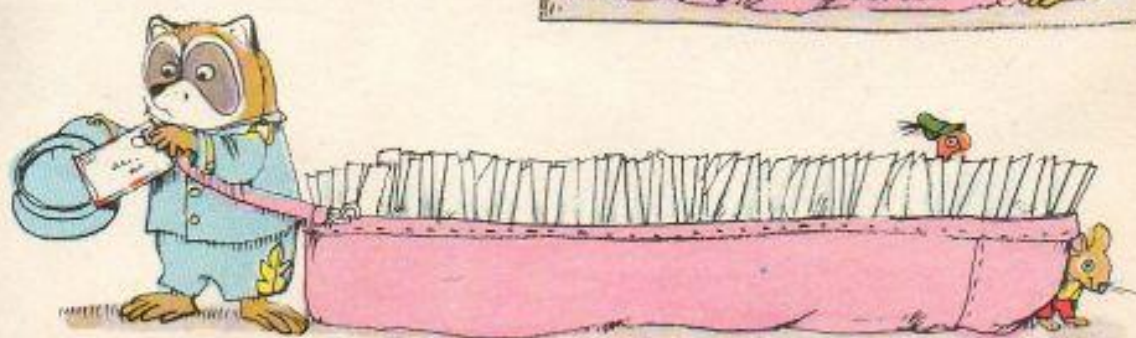
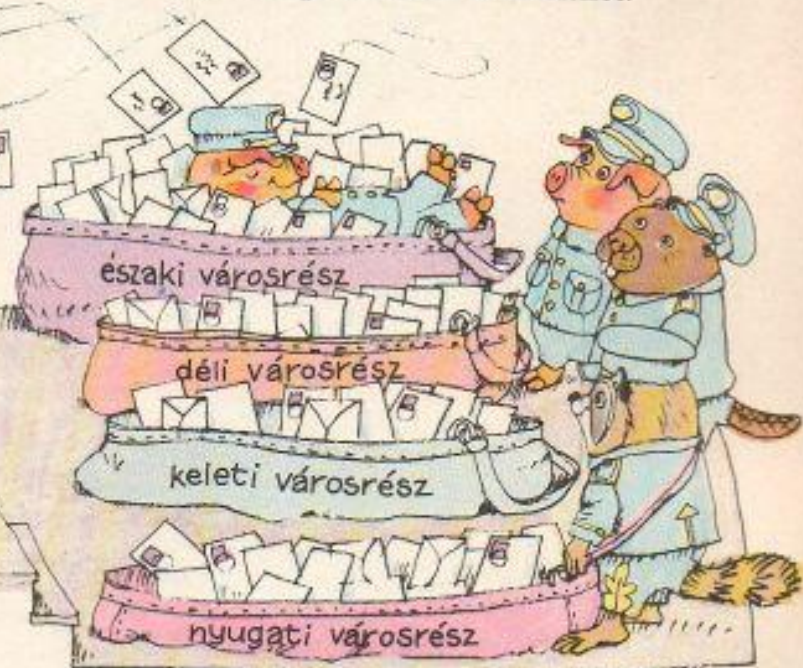
A zsákot kivitte Tesz-Vesz Város repülőtérre, és feltette egy repülőgépre.

Nagymama városában, Sürgővárosban
leszállt a repülőgép.
Egy postás már várta a repülőtéren.
Fogta a postaszákokat, és bevitte
Sürgőváros postahivatalába.

Minden levél címzésén megnézte,
hogy a város melyik részébe küldték,
és szétosztotta a levélhordóknak.
Más-más városrészbe
más-más postás viszi a leveleket.

Expressz Tódor, a postás levélhordó táskája
hamar teli lett levelekkel. Az utolsónak
nem is maradt hely; bedugta a sapkájába.

Megállj csak!
Hol a születésnap levelem?

Sajnálom, Nagyi,
nem jött levél!

Nagymama már nagyon várta
Zsuzsó születésnap levelet.

Éppen itt jön Tódor postás
a ház előtt! De azt mondja,
a táskájában nincs levél Nagyinak.

Nagyi kérte, nézze meg
még egyszer.
Tódor megnézte.

„Nincs! Sajnálom! Nagymama címére nincs levél.
Viszontlátásra!” – mondta, és
megemelte a sapkáját. Hopp!
Egy levél esett ki belőle. Ez volt
Zsuzsó levele Nagyinak.

„Drága Tódor! Kedves postásom – mondta Nagyi. –
Hát mégis HOZTÁL nekem levelet
a kisunokámtól!”
És örömeiben cuppanós puszit nyomott
Tódor képére. Mindig boldog volt,
ha az unokájától levelet kapott!

Boldog születésnapot,
Nagyi!
Nagyon szeretlek!
Csókol :
Zsuzsó

Mentenek a tűzoltók

TŰZ VAN!

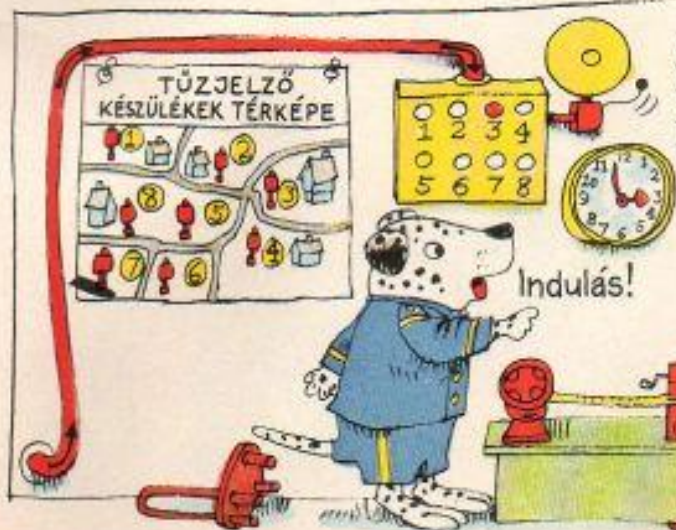
Zeller néni inget vasalt,
a vasaló túl forró volt.

Az ing lángra kapott.

„TŰZ VAN!” – kiáltotta Zeller mama.

Bernát kutya a tűzjelző készülékhez
szaladt. Meghúzta a kart,
és a tűzoltóságon megszólalt a
riasztócsengő.

A tűzoltóságon éjjel-nappal mindig vannak
tűzoltók. És mindig készen állnak arra,
hogy gyorsan elolthassák, ha valahol tűz van.

Amint a riasztócsengő megszólalt,
a tűzoltóautókhoz szaladtak.
INDULÁS!

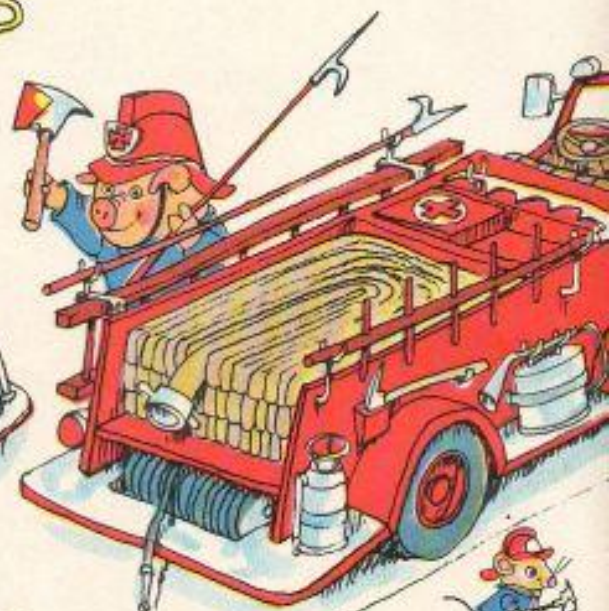

Nénó! Nénó! Nénó!

A tűzoltók száguldottak a tűzhöz.

Létrát létrára, és már szaladt is föl rajta
egy tűzoltó, hogy megmentse mamát.

De ő csak azt kiáltozta: „AZ ÉN CICÓMAT MENTSÉTE

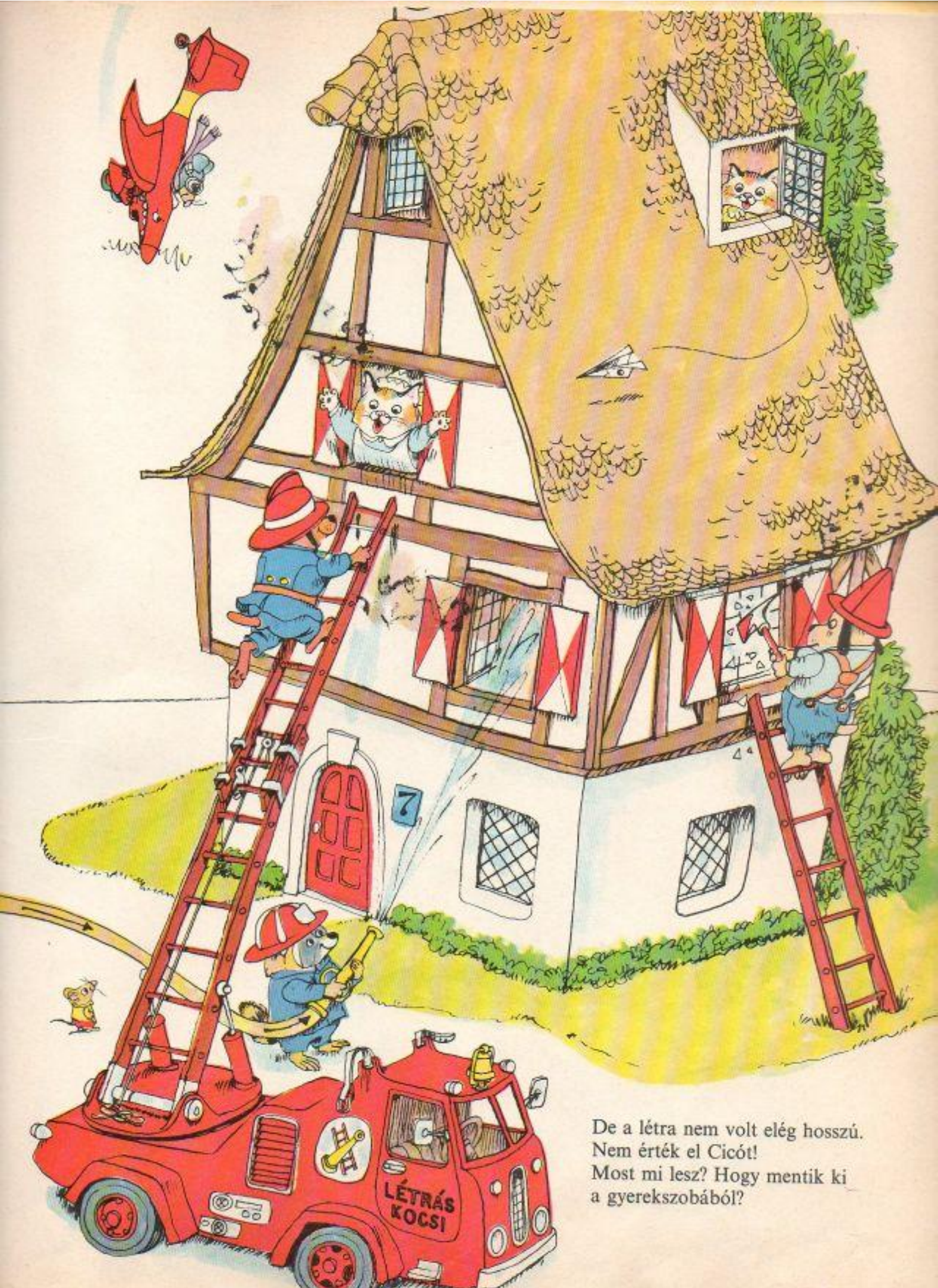

A tüzet vízzel oltják.

A víz a föld alatti csöveken jut el a tűzcsaphoz.

A tűzoltók a tűzcsapot és a kocsifeckendőt
tömlővel kötik össze.

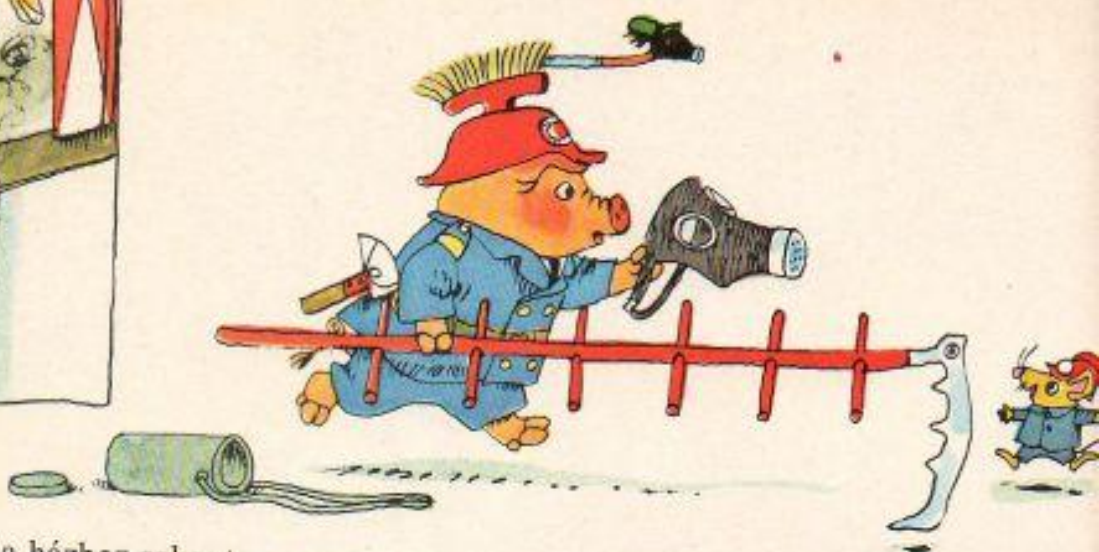
A fecskendő a vizet a tömlőn és a sugárcsővön
keresztül a tüzre fecskendezi.

De a létra nem volt elég hosszú.
Nem érték el Cicót!
Most mi lesz? Hogy mentik ki
a gyerekszobából?

„MENTSÉTEK MEG CICÓT IS!” – kiáltotta Zeller mama, miközben a tűzoltók kimentették.

Füsti a házhoz rohant.
Gázálarcot vett fel,
hogy a füsttel teli házban
is tudjon lélegezni.
Vitt magával egy különleges létrát is.

A nagy létrán olyan
magasra mászott,
amennyire csak a létra felért,
azután beakasztott
az ablakba egy különleges létrát,
és az ablakon át
bemászott a házba.
Meg kell menteni
Cicót!

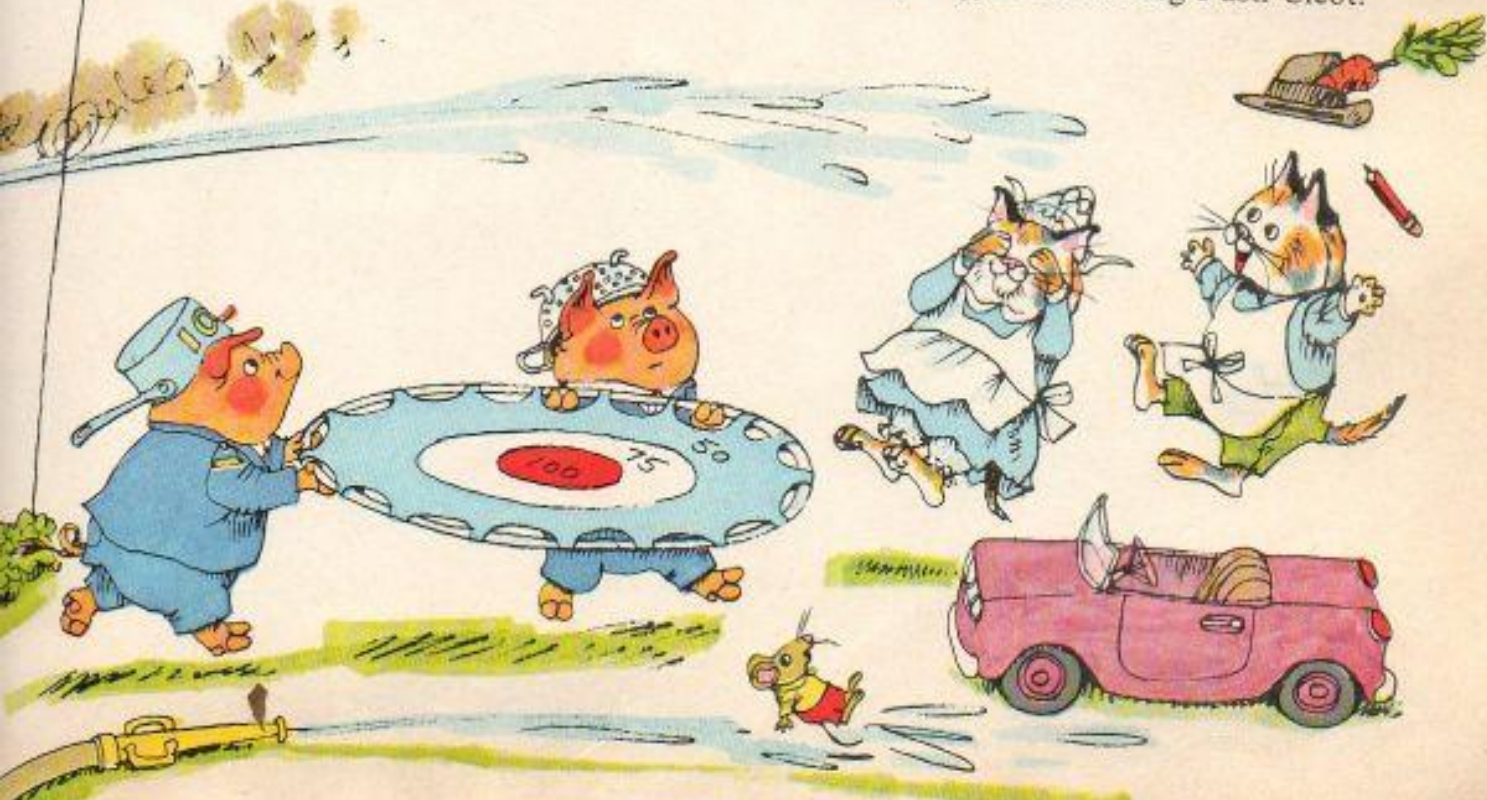
A gyerekszoba ajtaja zárva volt.
Füsti szekercéjével betörte az ajtót.

Felkapta Cicót –
és vele együtt kiugrott az ablakon.

ZSUUUPPPSZ!
Tőfi és Röfi már készen álltak,
hogy kifeszített ugróponyvával
elkapják őket.
Zeller papa épp akkor érkezett meg,
és látta, hogyan menti meg Füsti Cicót.

Végre eloltották a tüzet.
Nézd szegény Zeller papa ingét!
Sebaj!
A tűzoltók megmentették
a családját és a házát.
És ez a fontos!

Hé,
Füsti!
Miért nem
NYITOTTAD KI
inkább a gyerekszoba
ajtáját?

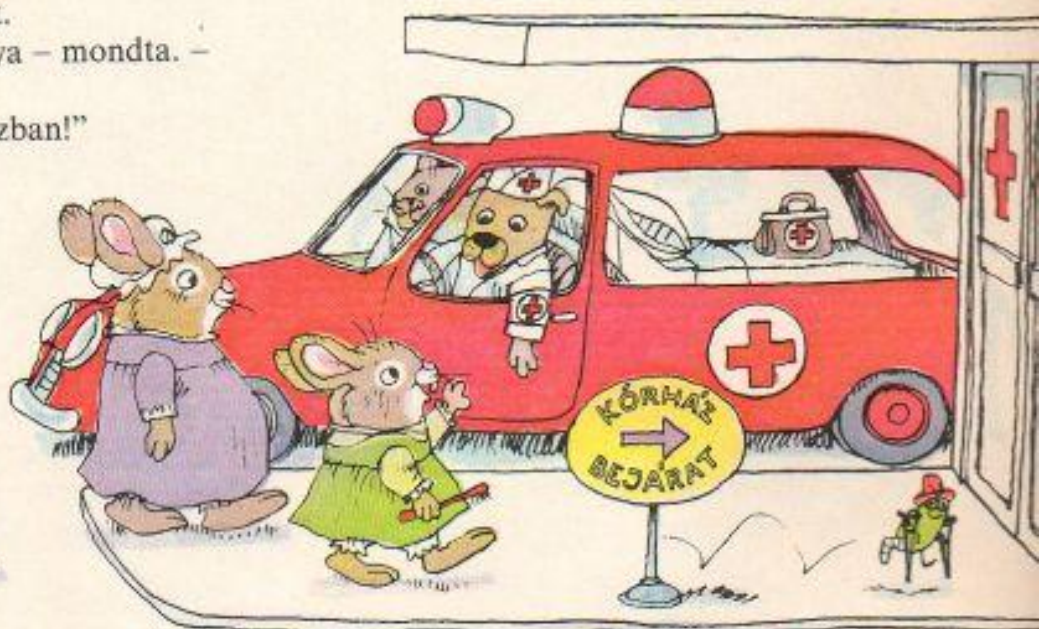
A tűzoltók visszatértek a tűzoltóságra.
Felakasztották száradni a vizes tömlőket.
A kocsiba friss, száraz tömlőket raktak.
A tűzoltóknak
MINDIG KÉSZEN KELL ÁLLNIUK!
A bátor tűzoltók mindig készen is állnak,
hogy megvédjenek bennünket és házainkat a tüztől.

Látogatás a kórházban

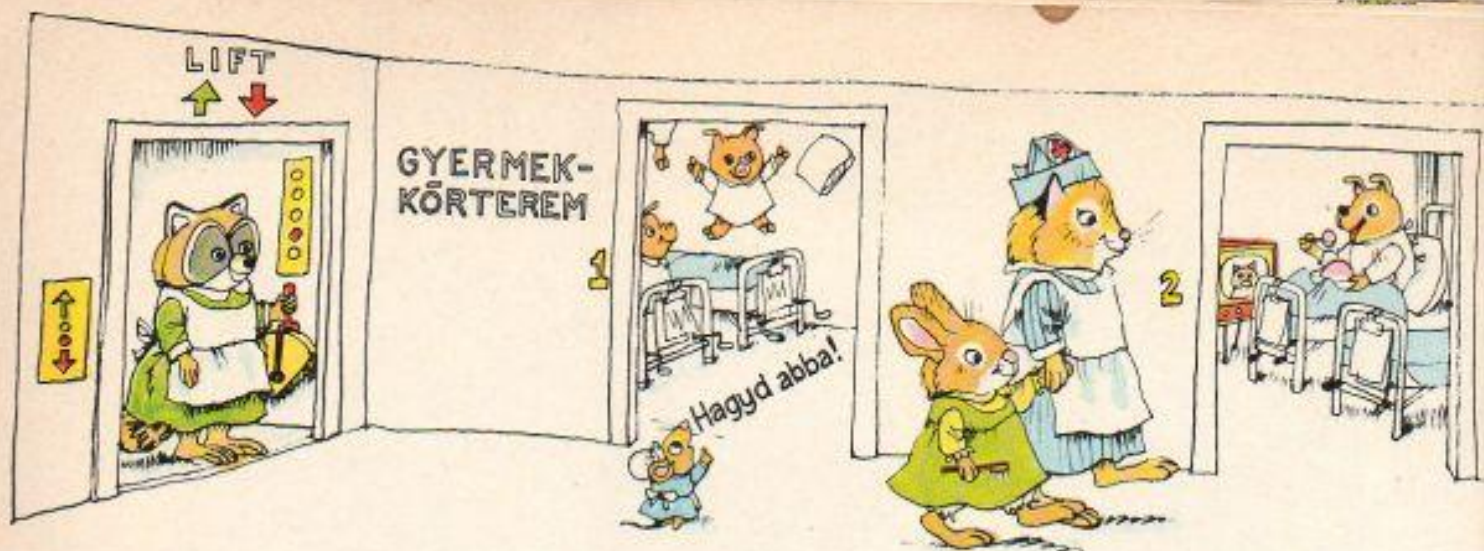
Mama elvitte Emmát Doktor Leóhoz.
A doktor megvizsgálta Emma torkát.
„Hmmm! A mandulád nagyon csúnya – mondta. –
Ki kell venni.
Holnap reggel találkozunk a kórházban!”

Másnap Emmát a papa bevitte a kórházba.
Emma integetett a mentőknek.
A mentők viszik az embereket kórházba,
ha sürgősen orvosra van szükségük.

Nelli nővér már várta Emmát.
A mamának haza kellett mennie, de
megígérte, hogy mire kiveszik Emma manduláját,
visszajön, és ajándékot hoz neki.

Nelli nővér bekísérte Emmát a gyerekek körtermébe.

Oszkár kutya feküdt a szomszédos ágyon.
Az ő manduláját már kivették.
Éppen egy nagy adag fagyaltot evett.

Nelli nővér ágyba fektette Emmát.
Összehúzta a függönyt az ágy körül.
Senki nem láthatta, mi történik ott.

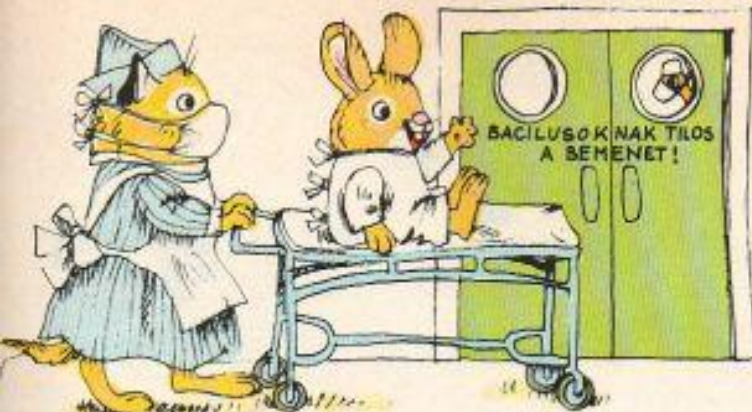
Ugyan mi? A nővérke ráadta Emmára a hálóinget.

Doktor Leó is bekukkantott a szobába.
Szólt Nelli nővérnek, hogy
mindjárt felveszi a műtőköpenyt.
És azt is mondta, hogy Nelli nővér
hozhatja Emmát a műtőbe.

MŰTŐ

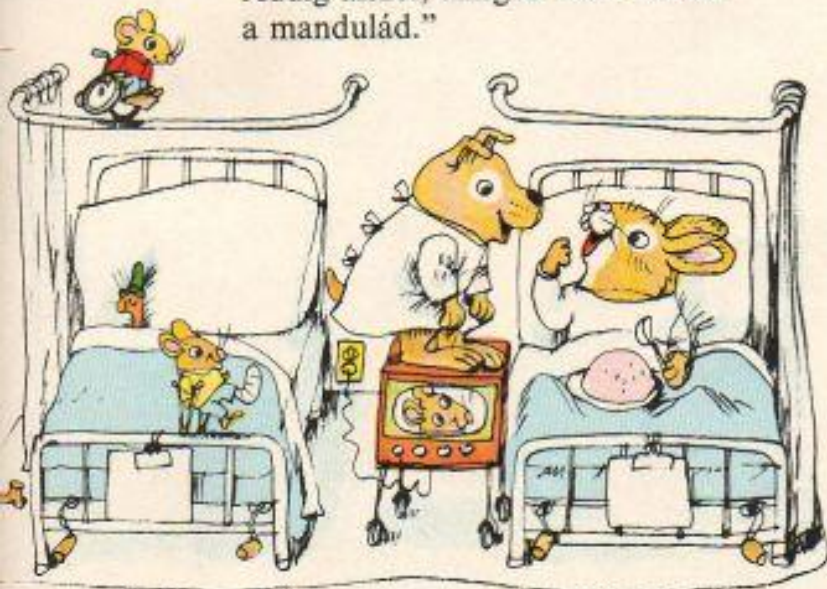

Nelli nővér begurította Emmát a műtőbe.
Doktor Leó már várta.
A műtőben mindenki, a beteget kivéve,
gézből készült álarcot viselt, nehogy
kórokozó bacilusok kerüljenek a levegőbe.

„Most mindjárt elalszol –
mondta Emmának Doktor Leó. –
Addig alszol, amíg ki nem vettem
a mandulád.”

Doktor Szundi álarcot tett
Emma orrára és szájára.
Emma mélyeket lélegzett.
Egy perc – és már aludt is.

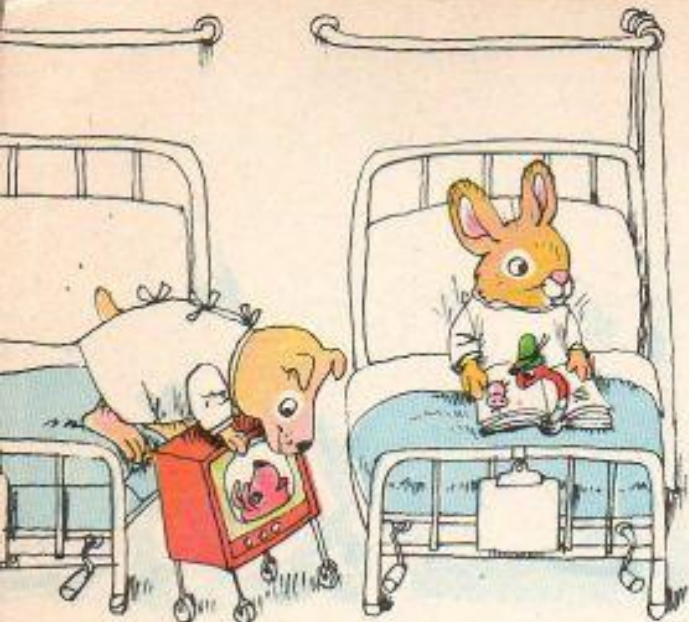
Amikor felébredt, a kórházi ágyán
találta magát, Oszkár ágya mellett.
És már neki sem volt mandulája!
Kicsit fájt a torka, de egy kis fagyalt után
máris jobb volt.

Nénóooooooooooooo!

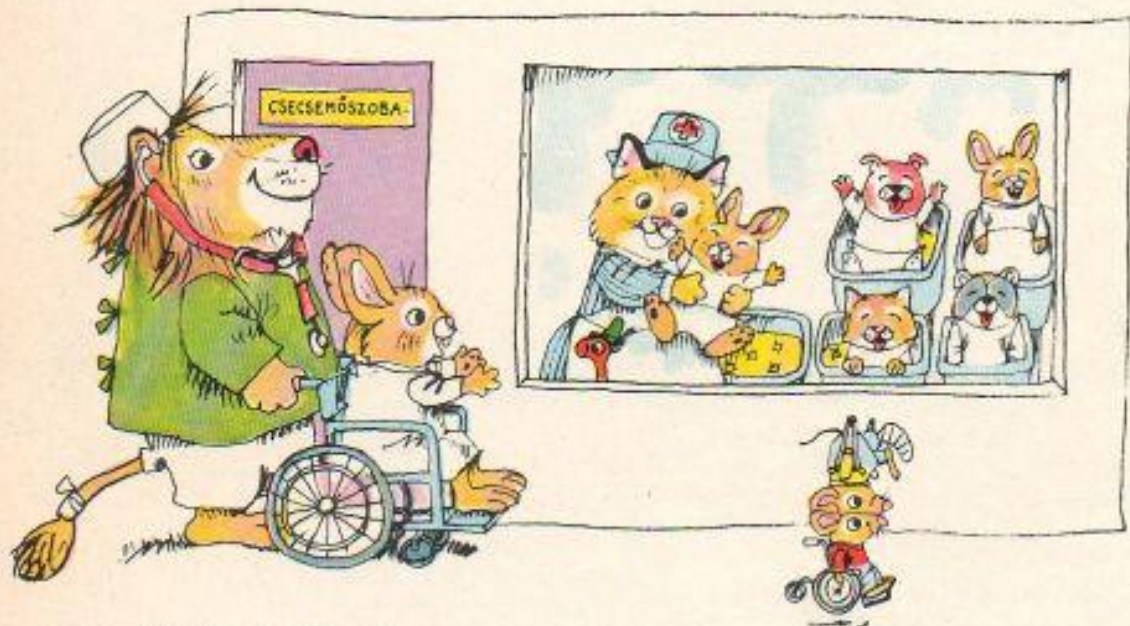
Emma látta, hogy a mentőkkel
a mamája érkezett.

„A mama sürgősen
láttni akart!” – gondolta Emma.

Emma várt, csak várt –
de a mama nem jött.
Végre jött Doktor Leó.
„A mamád ajándékot hozott
neked” – mondta.
Beültették Emmát egy tolószékbe,
és megindultak a folyosón.

„Itt az ajándékod! –
mondta a doktor. –
Egy új kistestvér! Kisfiú!
A mamád éppen most szülte meg,
itt, a kórházban.”
Aztán mind bementek a mama
kórtermébe.
A papa is ott volt, persze.

Nézd, hogy örül Emma!
Nemcsak a manduláját
hagyta a kórházban,
még ajándékot is kapott,
egy aranyos testvérkét!

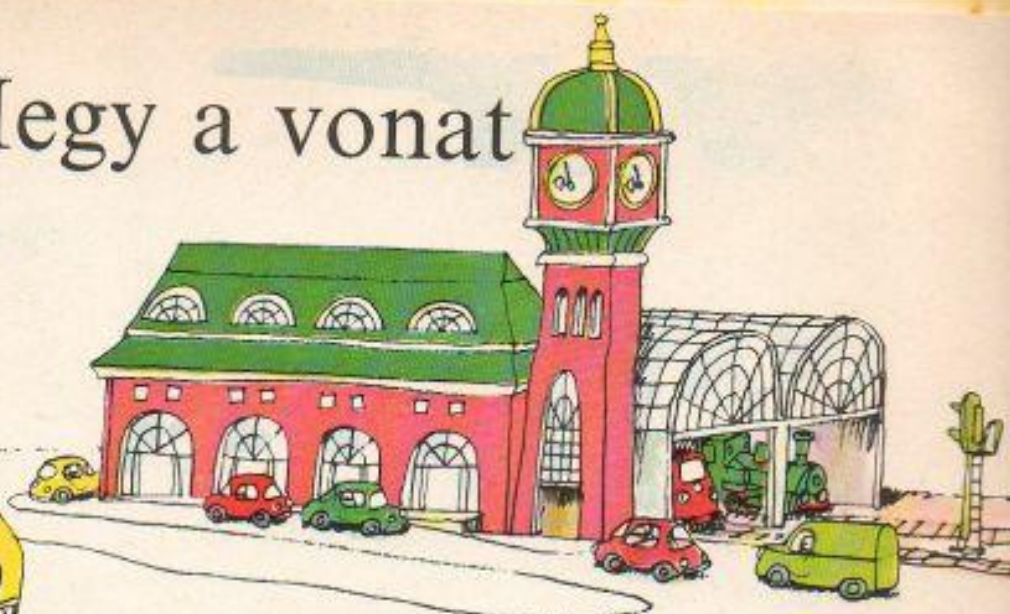

Gyönyörű gyerek!
Rám hasonlít, ugye?

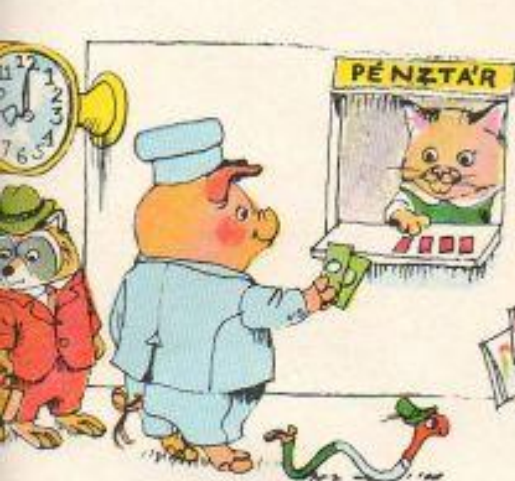

De azért ne gondoljátok, hogy minden gyerek
ilyen szép ajándékot kap,
ha kiveszik a manduláját!

Megy a vonat

A Pemzli család utazni készül.
Egyik rokonukat látogatják meg egy távoli városban.
Vonattal utaznak; egész nap és egész éjjel úton lesznek.

Papa a pályaudvaron
megváltja a jegyeket.

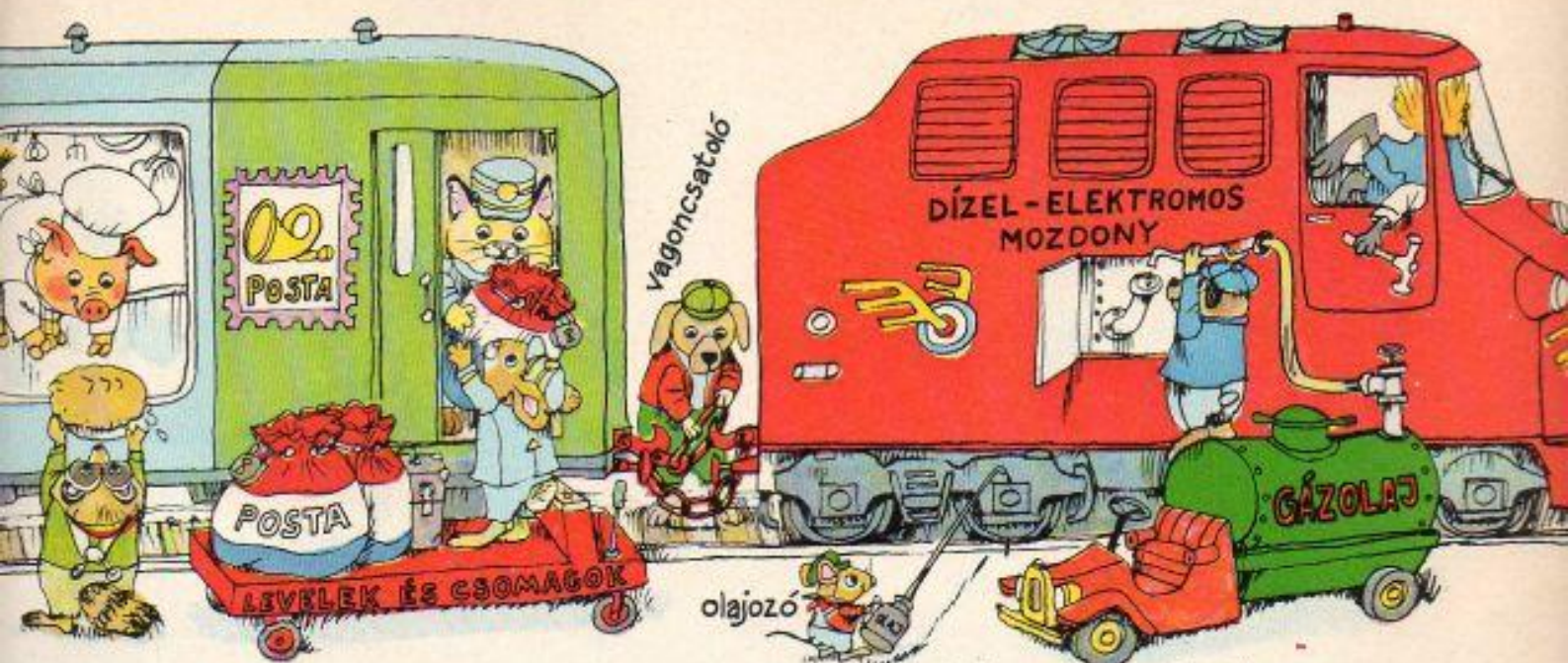
Mami könyveket és újságokat
vásárol a hosszú útra.

A hordár a vonathoz
viszi a bőröndjeiket.

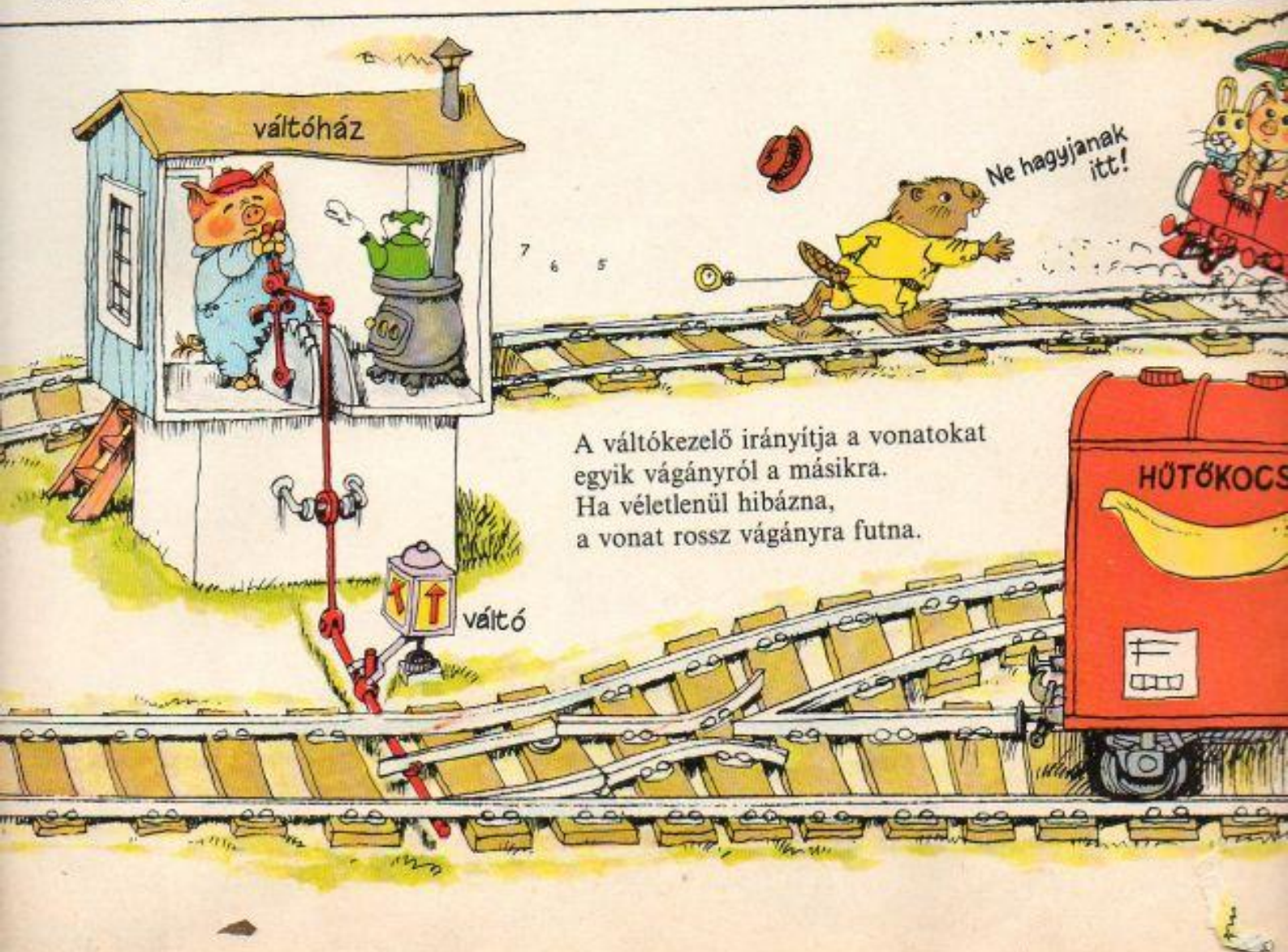

Ezt az öreg vonatot még gőzmozdony húzza.
De ez nem is megy messzire. Csak ide,
a szomszédos városba.
Pemzliék egy másik
vonattal utaznak majd.

A postaszákokat és a poggyászokat a postakocsiban helyezik el. Útközben ezek közül sokat letesznek majd különböző állomásokon.

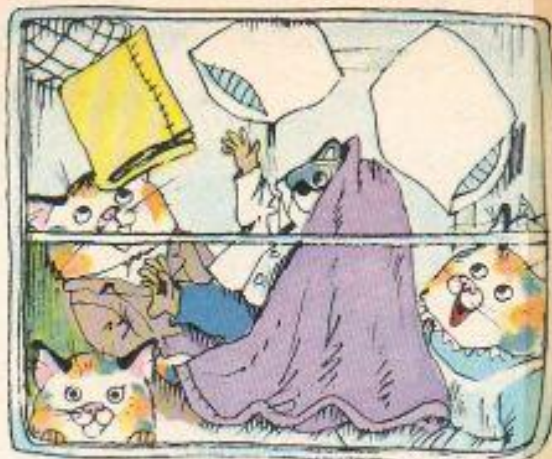
A dízel-elektromos mozdonyt gázolaj hajtja. A motor forgatja a kerekeket. A kerekek röpitik előre a szerelvényt a pályán.

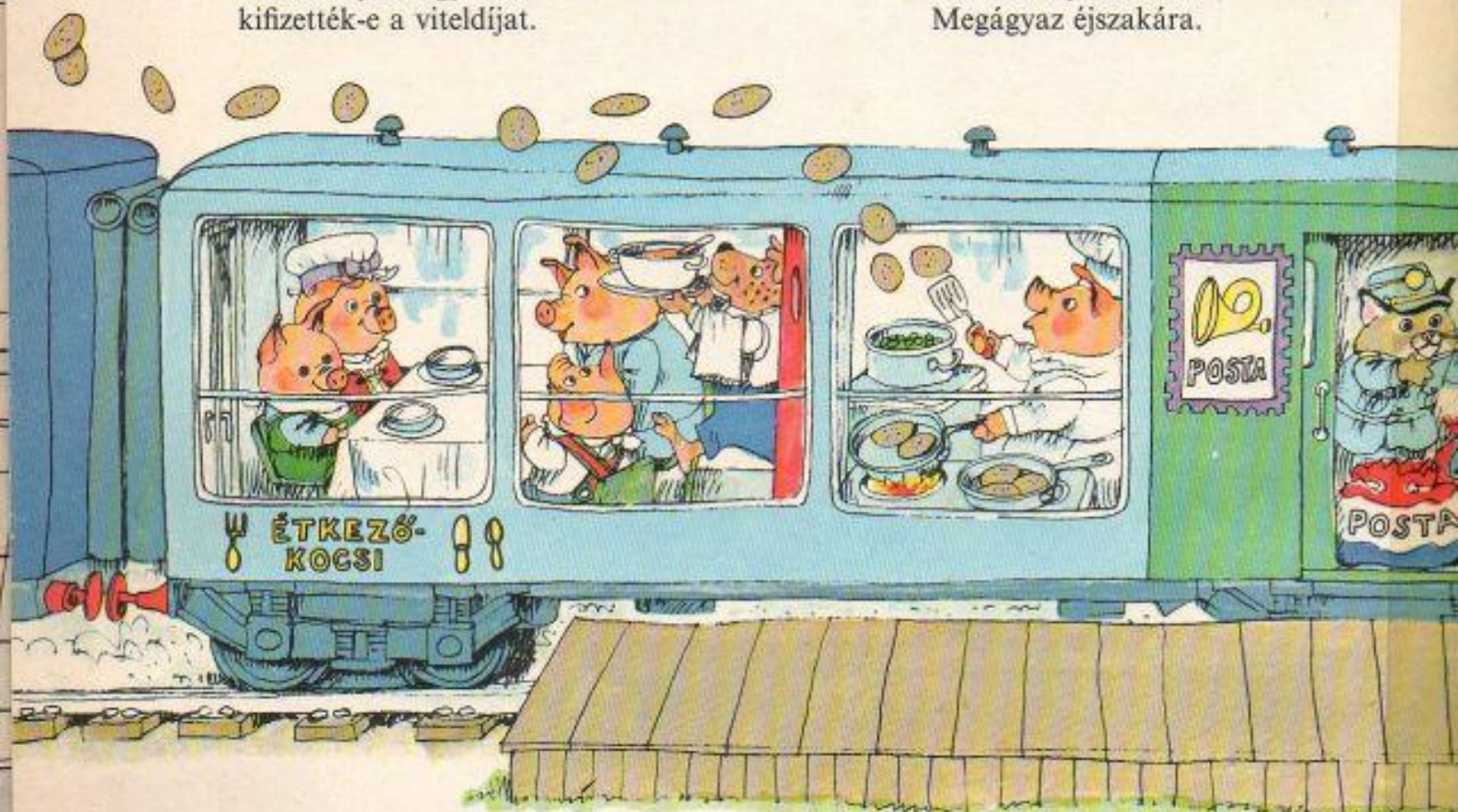
A váltókezelő irányítja a vonatokat egyik vágányról a másikra. Ha véletlenül hibázna, a vonat rossz vágányra futna.

A kalauz ellenőrzi a jegyeket.
Ebből látja, hogy az utasok
kifizették-e a viteldíjat.

Cicóék fülkéjében a hálókocsi-kalauz
előveszi a párnákat és takarókat.
Megágyaz éjszakára.

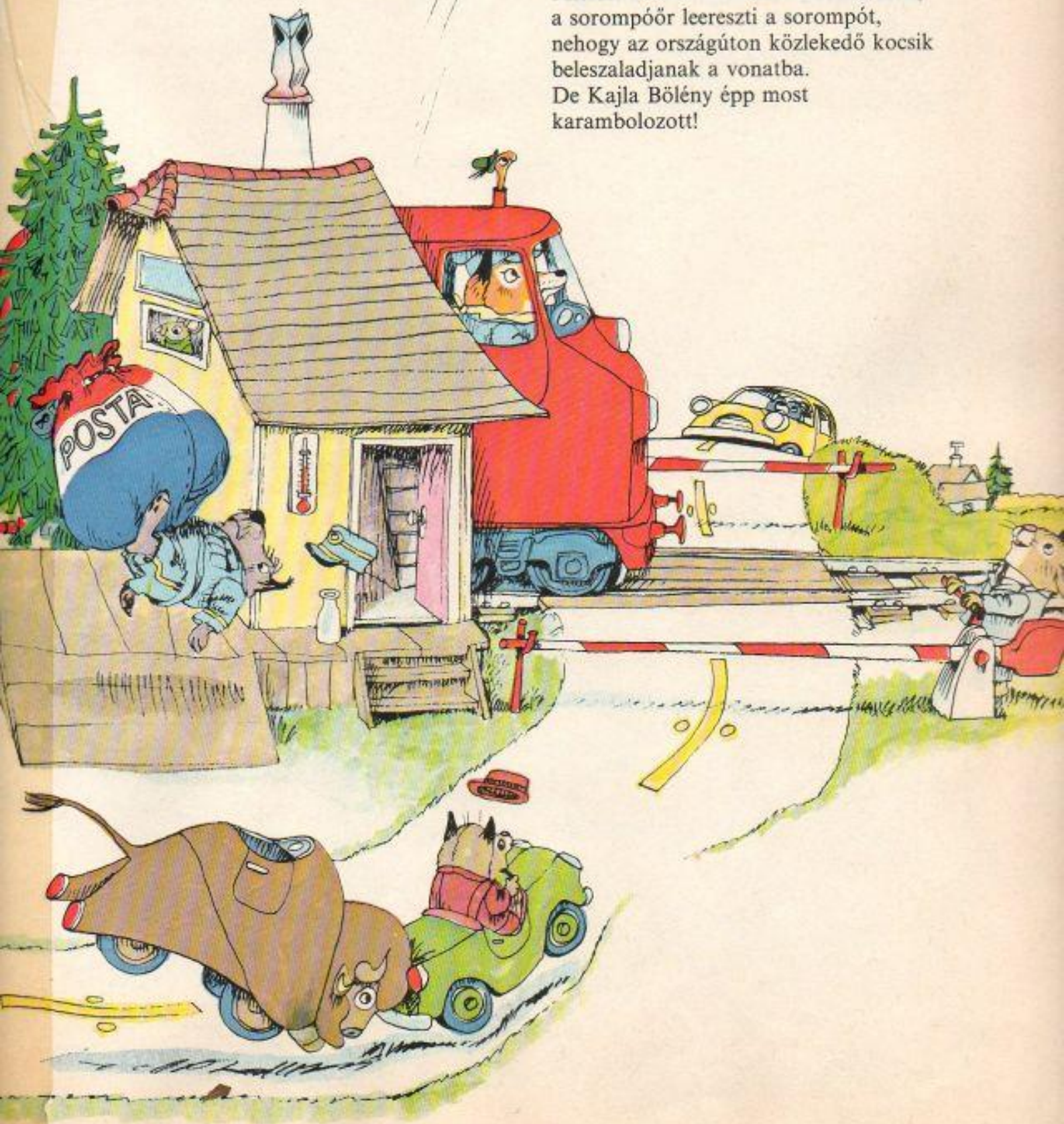
Itt a vacsoraidő.
A szakács már elkészítette a levest.
Most éppen palacsintát süt,
és szeretné a levegőben
átfordítani a másik oldalára.
Hát ezt még egy kicsit gyakorolnia kell!

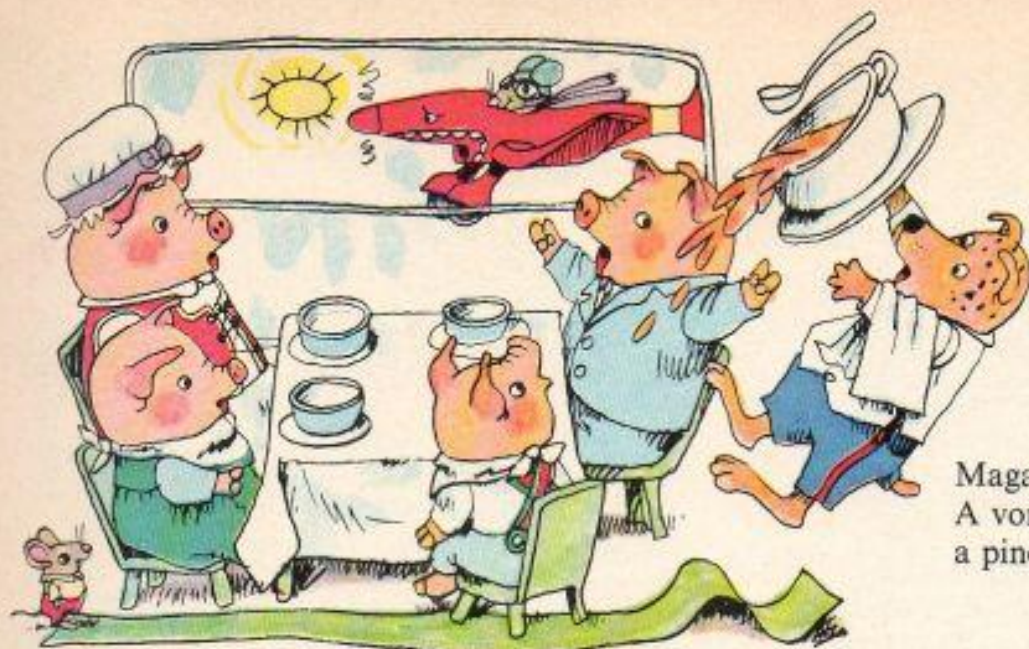
A postakocsiból útközben kidobják
a postaszákokat, amikor ahhoz a városhoz érnek,
amelybe a leveleket címezték.

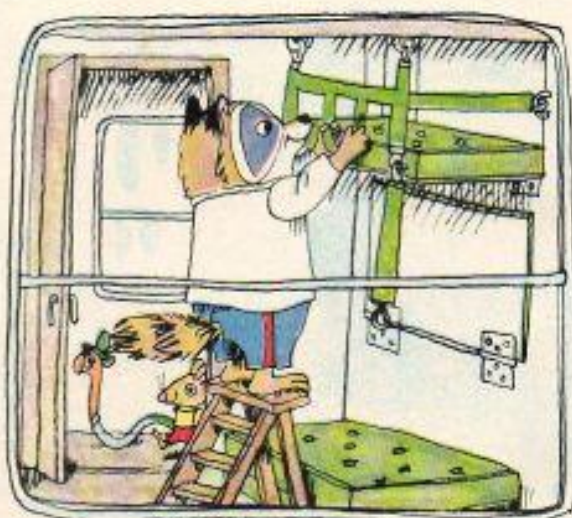
Mielőtt a vonat kereszteződéshez érne,
a sorompóőr leereszti a sorompót,
nehogy az országúton közlekedő kocsik
beleszaladjanak a vonatba.
De Kajla Bölény épp most
karambolozott!

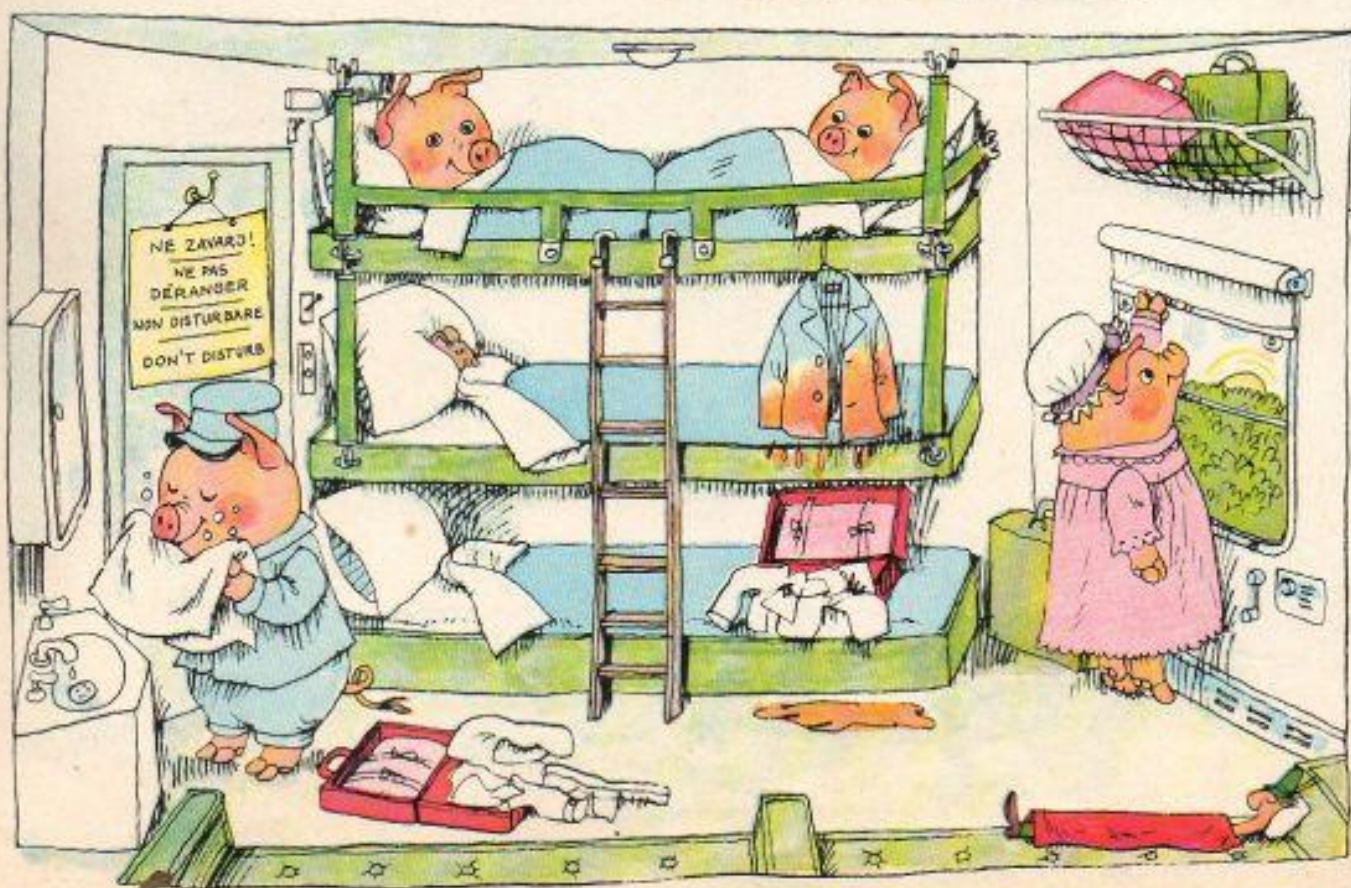

Magasságos baktercsizma!
A vonat kanyarodott, és
a pincér kiöntötte a levest!

Amíg az utasok vacsoráznak,
a kalauz ágyat csinál
az ülésekből.

Vacsora után az utasok ágyba bújnak.

Miből lesz a mag, és mi lesz a magból?

De mind közül a finom,
édes kukoricát szereti a leg.

Lucerna gazda különféle
zöldségeket termeszt a földjén.

Tavaly, amikor elérkezett a vetés ideje,
Lucerna egy nagy zsák kukoricát
töltött a vetőgéphez. El ne potyogjon egy szem se!

Eső esett a növényekre.
Nemsokára a kukoricaszárakon
kinőttek a kukoricacsövek.

A nap melegen sütött, és nemsokára
kicsi, zöld növények bújtak elő a földből.
A kukorica nőtt, nőtt.

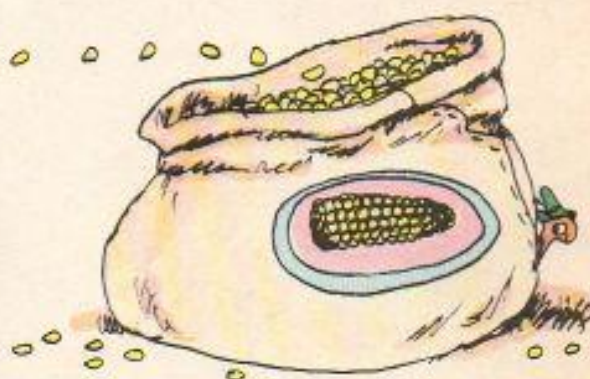

Aztán – sok napos és esős nap után –
Lucerna gazda lehántott egy cső kukoricát.
Látni akarta, beérett-e már, le lehet-e szedni.
Megérett! Finom volt! Ennivaló!

Lucerna gazda felült a kukoricakombájra,
amely levágta a kukoricaszárakat,
és a kukoricacsőveket
külön egy pótkocsira rakta.

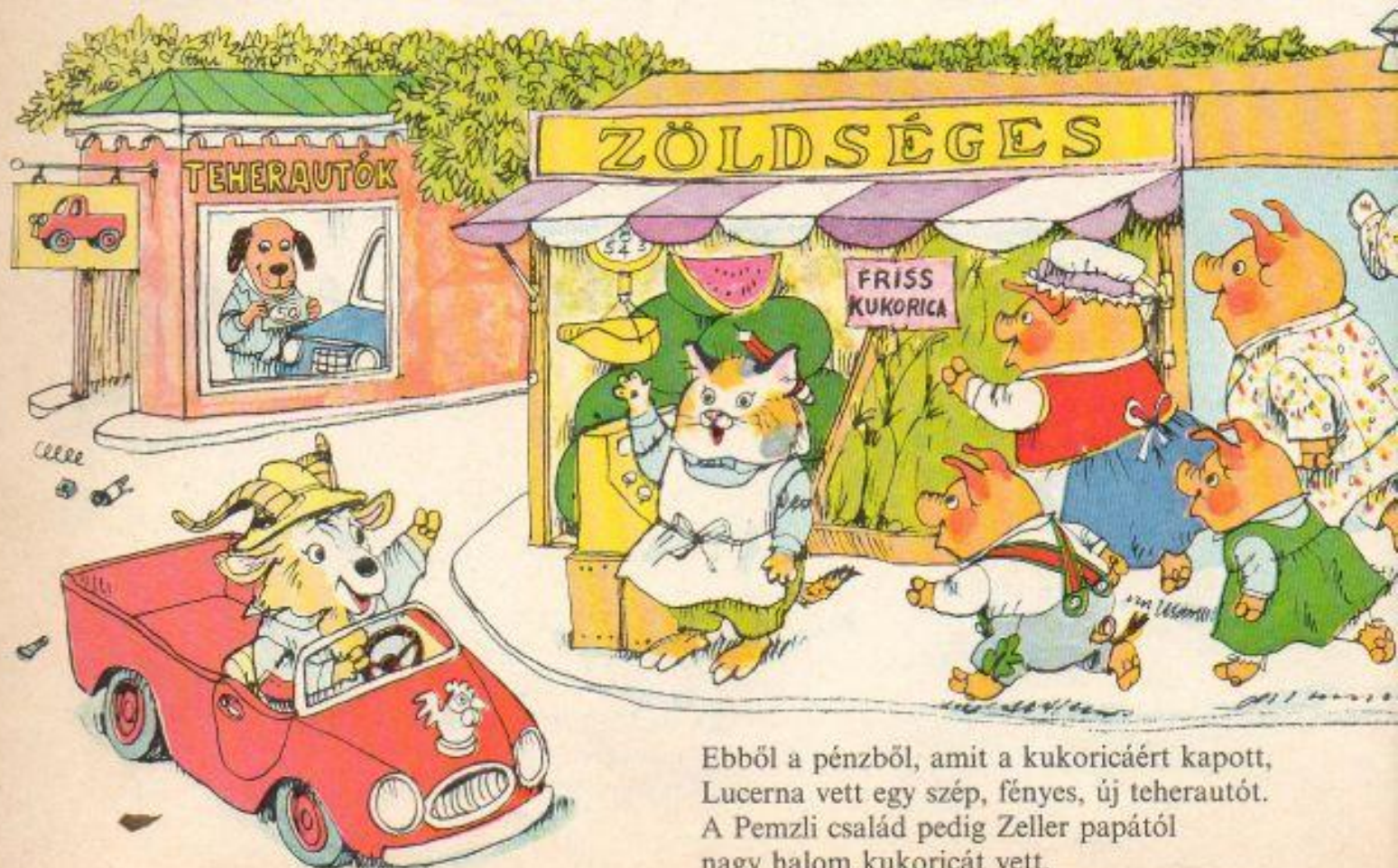

Egyetlen kukoricacsővön sok-sok szem van.
Lucerna gazda tudta, hogy a jövő évben
is szüksége lesz vetőmagra.
Ezért egy zsákban félretett a vetéshez
valamennyi morzsolt kukoricát.
Magának pedig enni való csöves kukoricát tett félre.

A többi felrakta kis rozszant teherautójára,
hogy Zeller zöldségeshez vigye.
Huu! Ez a tragacs mindjárt szétesik!

Na, ENNEK a tragacsnak vége!
Lucerna gazda pénzt kapott Zeller zöldségestől a kukoricáért.

Ebből a pénzből, amit a kukoricáért kapott,
Lucerna vett egy szép, fényes, új teherautót.
A Pemzli család pedig Zeller papától
nagy halom kukoricát vett.

Kedvelt csemegéjüket hazavitték, és boldogan megették vacsorára.

És ettek és ettek és ettek,
míg csak mind el nem fogyott
– ez az egy icipici szem maradt!
„MOST MÁR ELÉG LEGYEN AZ EVÉSBŐL!” –
mondta Pemzli mama Hasinak.

Hasi megkérdezte, elültetheti-e
ezt az utolsó icipici magot.
Mami beleegyezett. Hasi elültette
a földbe a kukoricaszemet.
A nap melegen sütötte, az eső öntözte –
nemsokára kicsinyke zöld növény bújt elő.
A növény nőtt és nőtt és nőtt.

Egy napon Lucerna jött látogatóba.
„Hohohohó! – mondta. –
Hasi nevelte a legszebb kukoricát,
amit valaha is láttam!
Hasiból nagyon jó gazda lesz, ha felnőtt!”
Hasi nagyon örült, hogy így megdicsérték.

Mire jó a fa?

Erdők nélkül nem tudnánk élni.
Az erdők adják a fát.
A fát nagyon sok mindenre használjuk.
Nézzük meg, mi minden történik a fával.

SZÁLFÁ!

A favágó kidönti a fát.

A fatörzsről levágják az ágakat.

A fatörzset rönkökre fűrészelik szét.

a fa
törzse

toboz

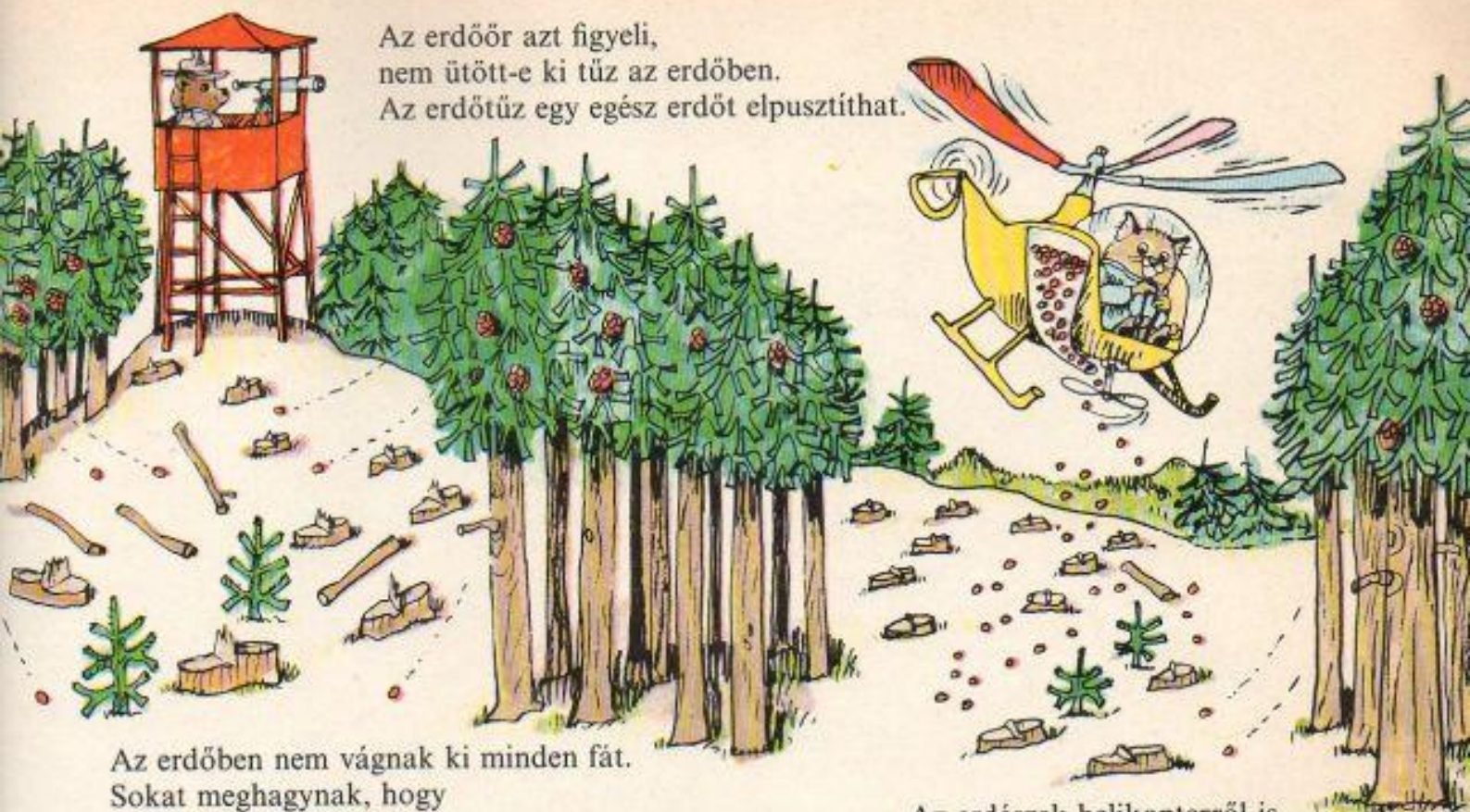
egyéves facsemete

rönk

Ez a fa már majdnem 100 éves.
Ki lehet vágni.

A rönköket a folyóhoz
vontatják, és az árral
leúsztatják őket.

Az erdőőr azt figyeli,
nem ütött-e ki tűz az erdőben.
Az erdőtűz egy egész erdőt elpusztíthat.

Az erdőben nem vágják ki minden fát.
Sokat meghagynak, hogy
magjuk a földre hulljon, és
a kivágott fák helyén
új fák nőjenek.

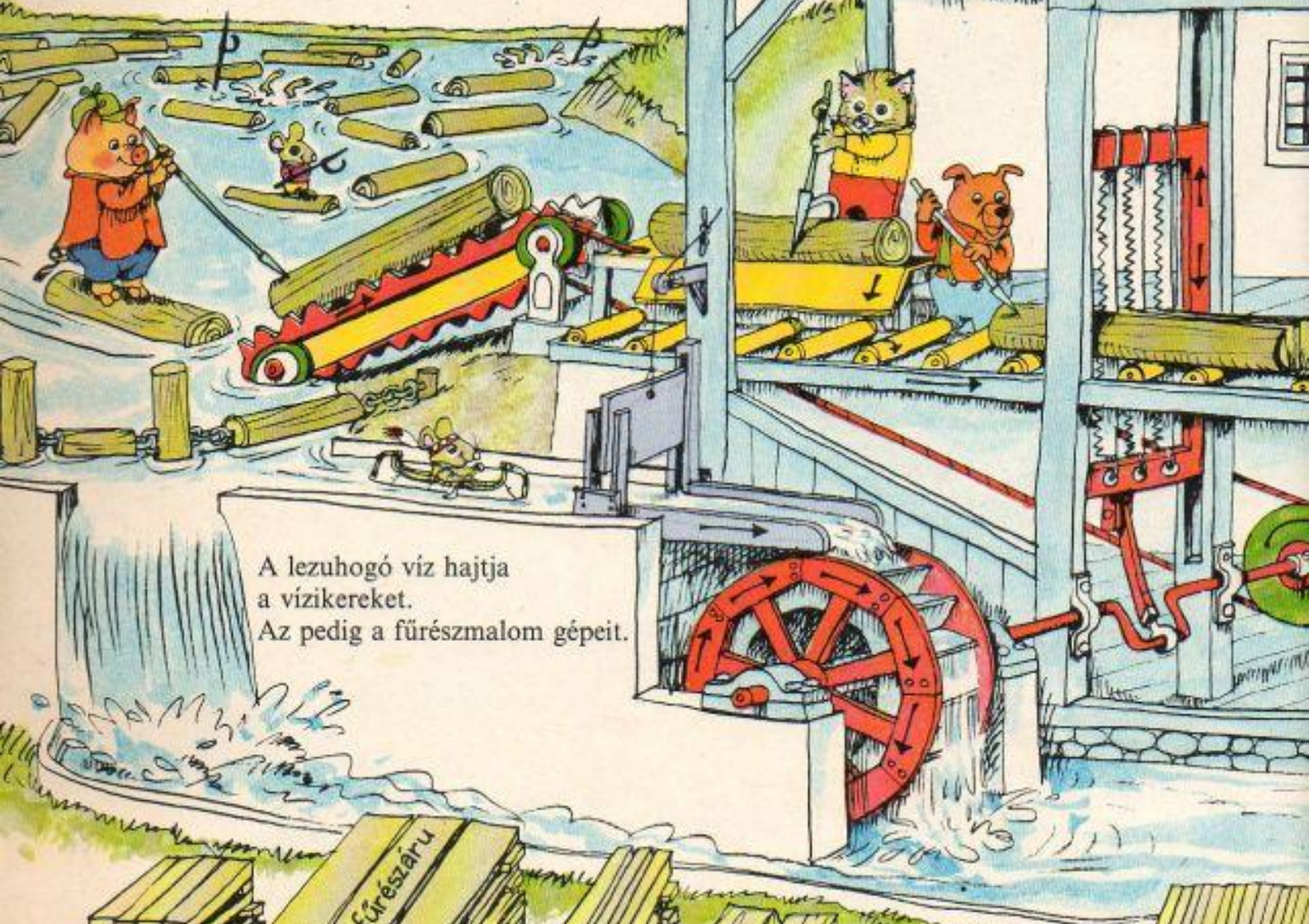
Az erdészek helikopterről is
szórják magvakat.

A folyón úsztatják a rönköket.
A faúsztatók vigyáznak, nehogy a rönkök
összetorlódjanak. Jaj! Nem vigyáztak eléggé!
Hogy lehet ezt szétszedni?

Szép munka volt, faúsztatók!
Szétszedtéték az összetorlódott rönköket.
A rönkök most már a fűrészmalomig úsznak,
ahol majd deszka készül belőlük.

FANYŰVŐ FŰRÉSZMALOM

A lezuhogó víz hajtja
a vízikereket.
Az pedig a fűrészmalom géseit.

fatelelep

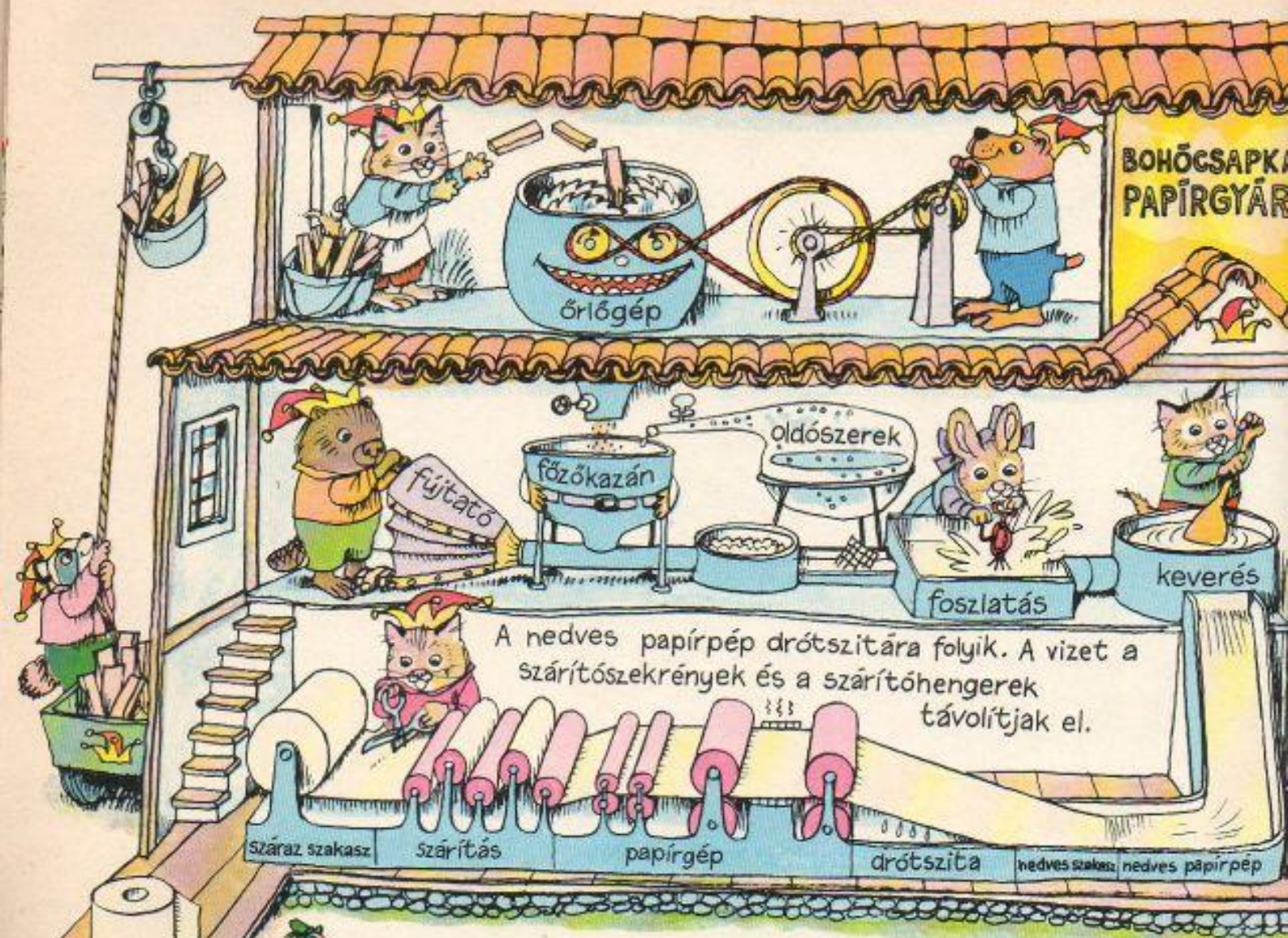

A rönköket
deszkákra
fűrészelik szét.

Ezekből a darabokból készülnek a
különböző méretű pallók,
deszkák, lécek.

A fűrészárut halmokba rakják, és
száradni hagyják.
Sokféle munkás jön ide, hogy
a munkájához szükséges fát megvegye.
Penzli papa könyvespolchoz való
fát vett.

A nedves papírpép drótszitára folyik. A vizet a szárítószekrények és a szárítóhengerek távolítják el.

A fahulladékból papírt készítenek.

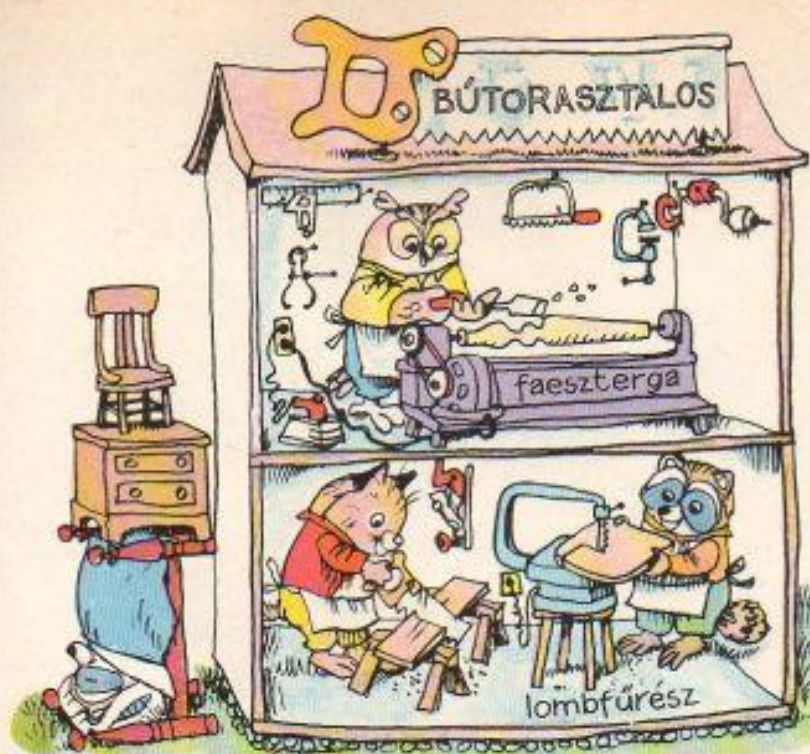
Van olyan papír, amelyből dobozok és zacskók készülnek. Van, amelyből könyv készül. A papírt aztán nyomdába viszik. Ennek a könyvnek is, amit most olvasol, ott nyomtatták a képeit és a szavait.

kész papírtekerccs

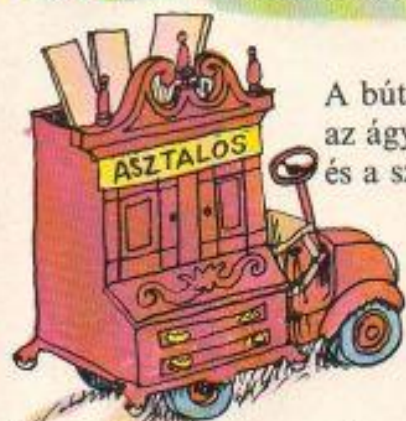

A hajoács hajlított fából építi a hajót.

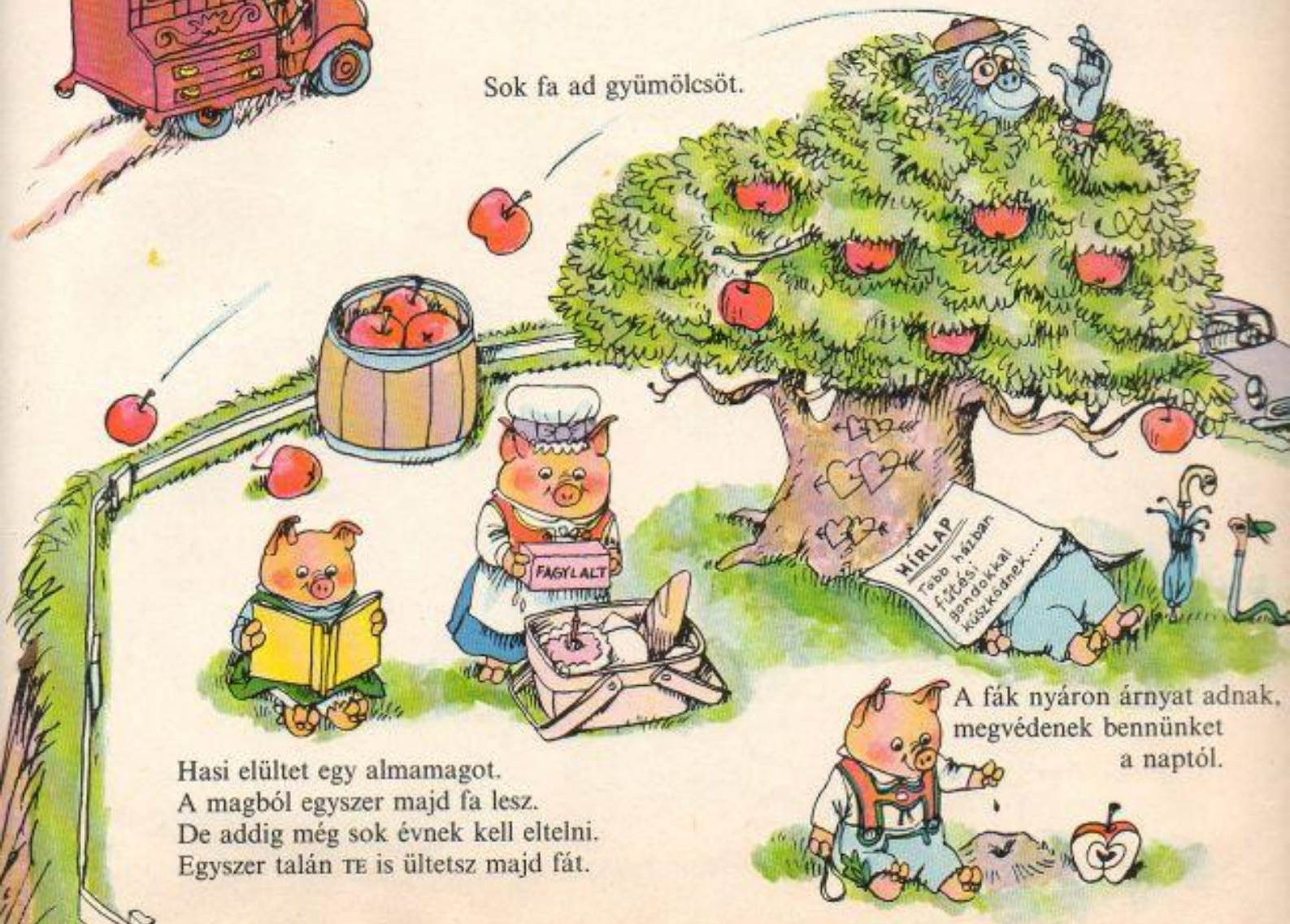

A bútorasztalos készíti az ágyat, a szekrényt és a széket.

Az ácsok régi szokása, hogy az új ház tetejére egy faágot állítanak.

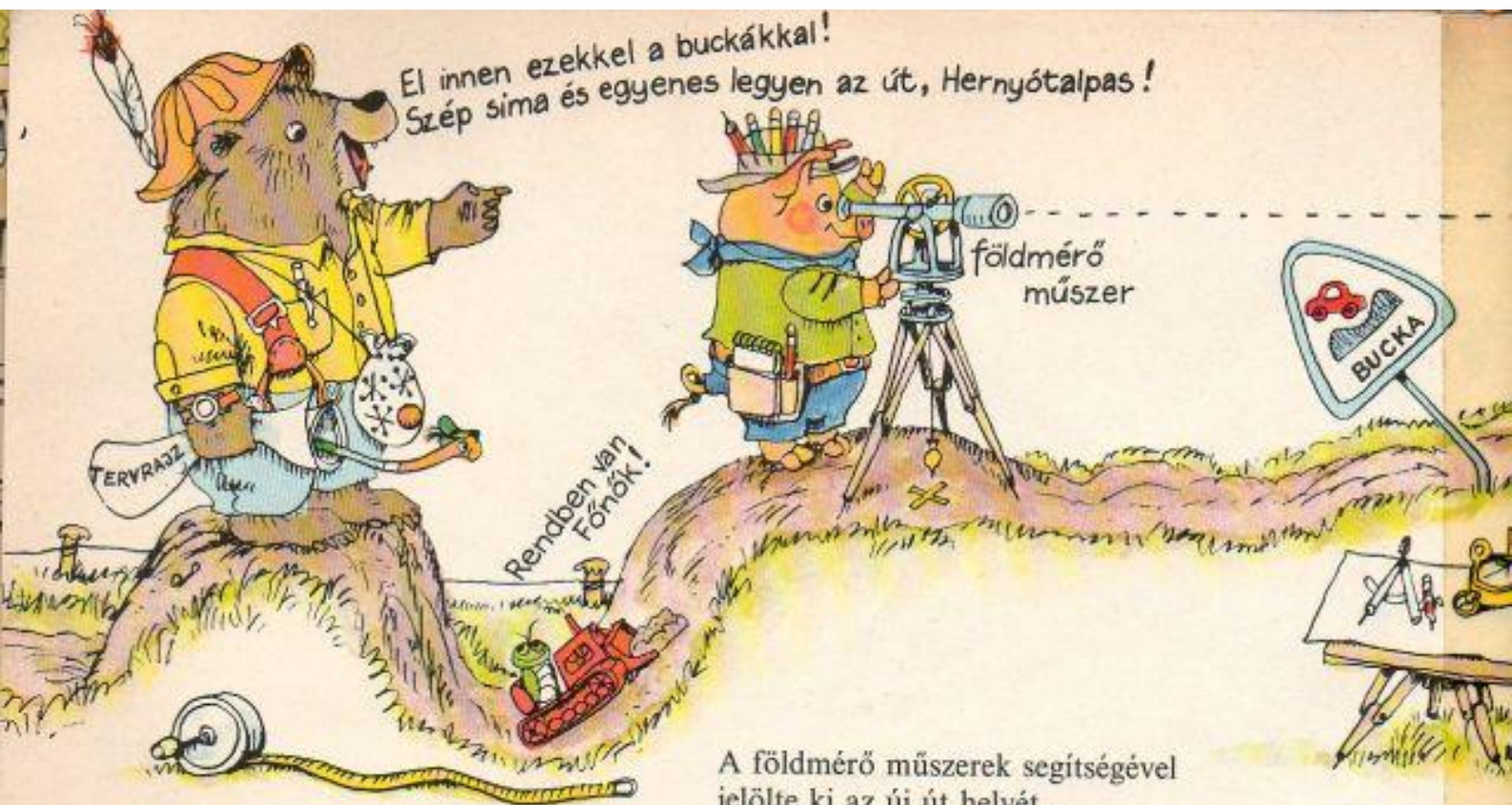
Sok fa ad gyümölcsöt.

Hasi elültet egy almamagot.
A magból egyszer majd fa lesz.
De addig még sok évnek kell eltelni.
Egyszer talán TE is ültetsz majd fát.

A fák nyáron árnyat adnak,
megvédenek bennünket
a naptól.

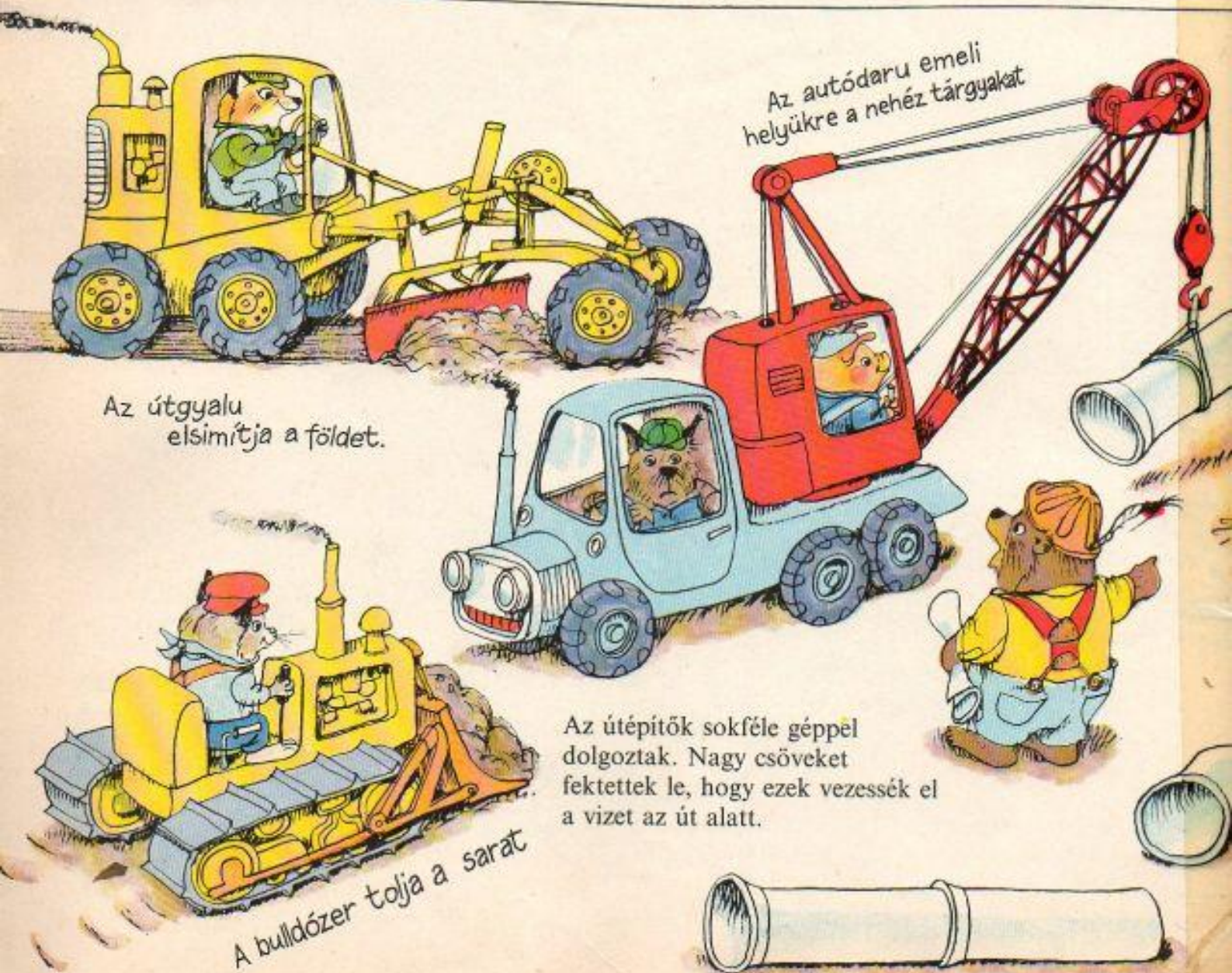
El innen ezekkel a buckákkal!
Szép sima és egyenes legyen az út, Hernyótalpas!

földmérő
műszer

Rendben van
Főnök!

A földmérő műszerek segítségével
jelölte ki az új út helyét,
hogy az egyenes legyen.

Az autódaru emeli
helyükre a nehéz tárgyakat

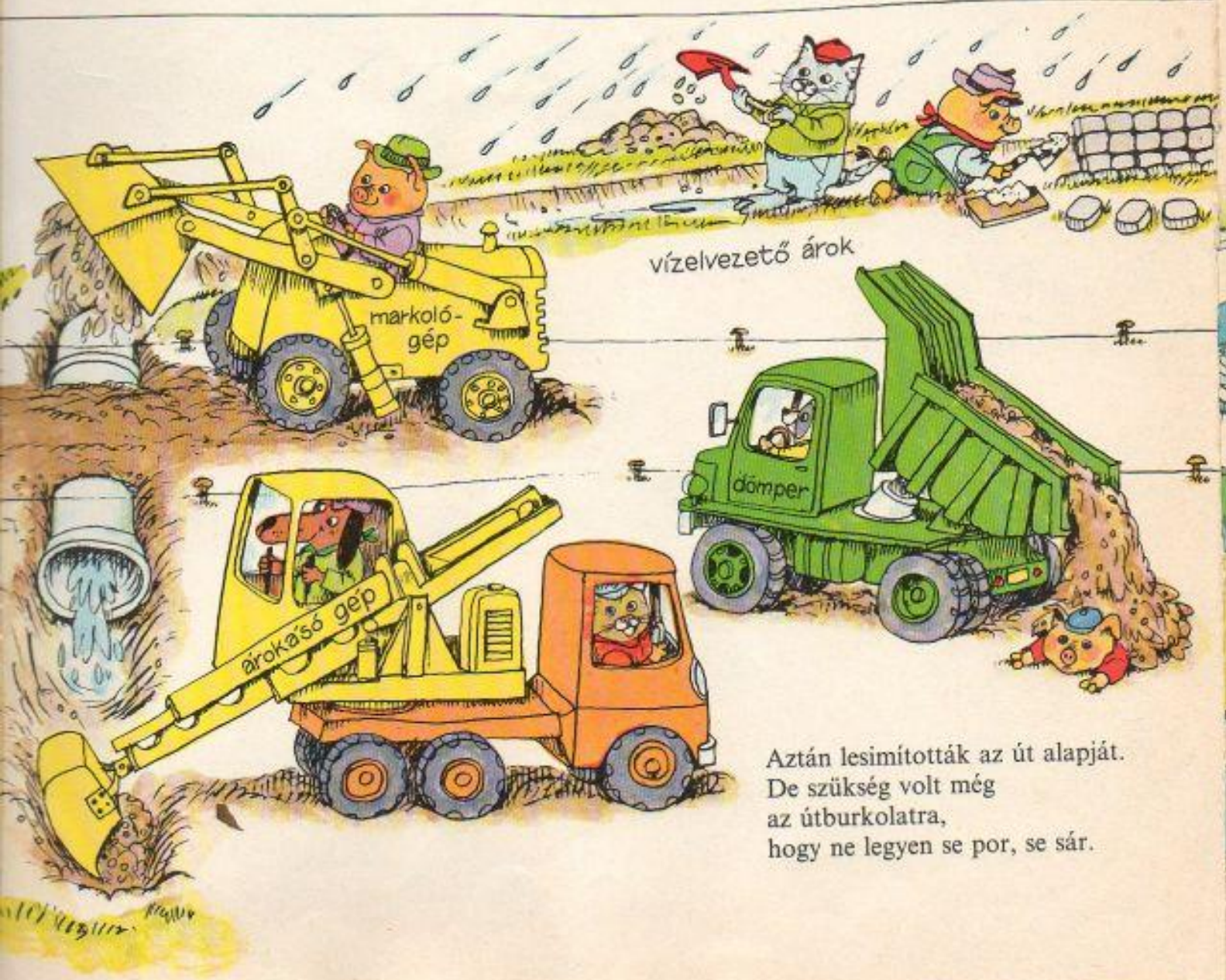
Az útgyalu
elsimítja a földet.

Az útépítők sokféle géppel
dolgoztak. Nagy csöveket
fektettek le, hogy ezek vezessék el
a vizet az út alatt.

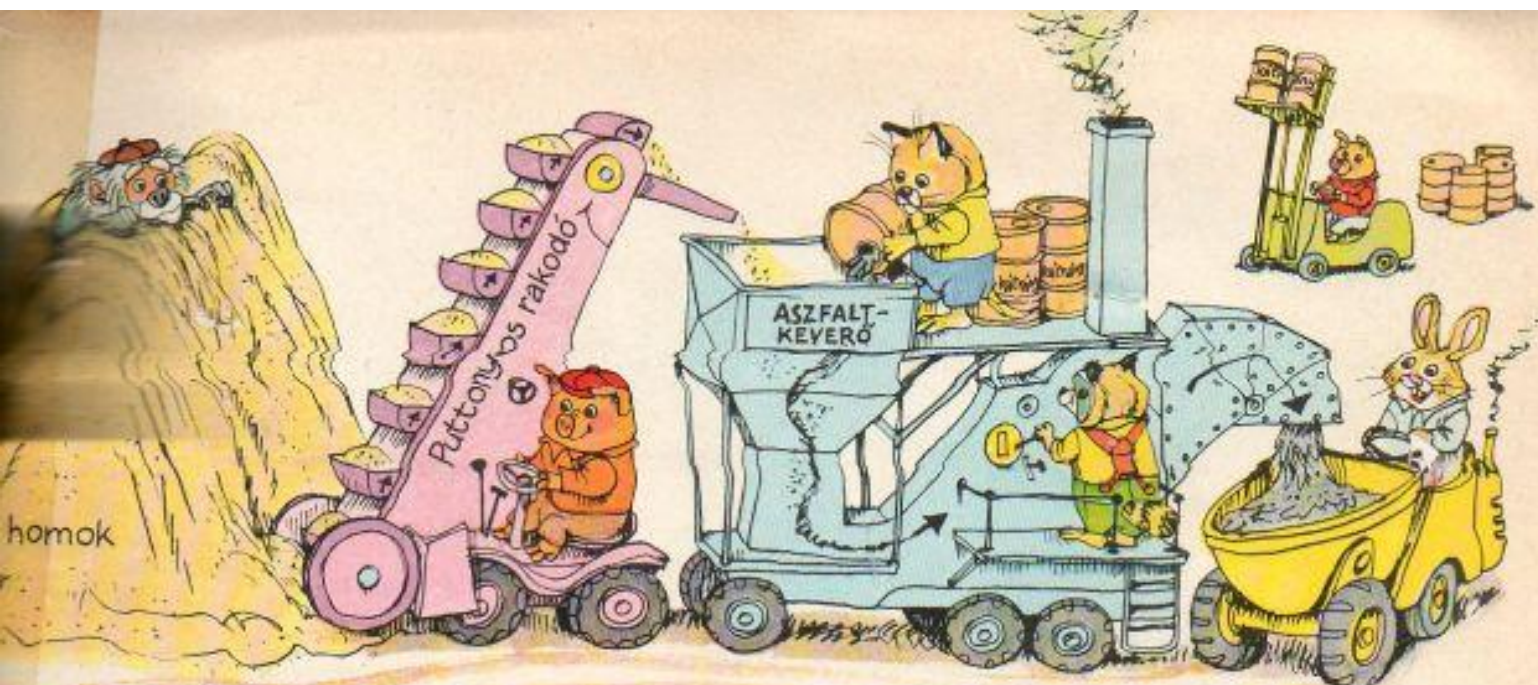
A bulldózer tolja a sarat

A földmérő segédei póznákkal és zsinórokkal jelölték ki, merre menjen az út.

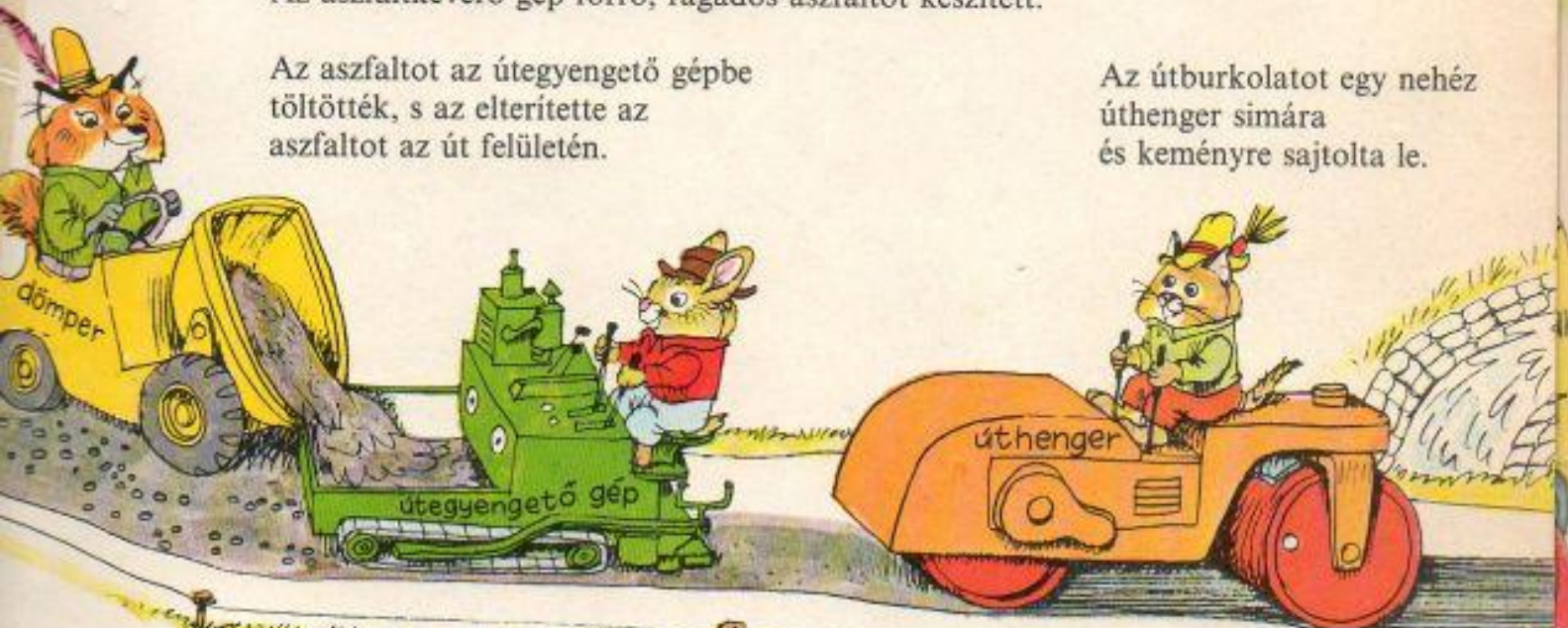
Aztán lesímitották az út alapját.
De szükség volt még
az útburkolatra,
hogy ne legyen se por, se sár.

Az aszfaltkeverő gép forró, ragadós aszfaltot készített.

Az aszfaltot az útegyengető gépbe töltötték, s az elterítette az aszfaltot az út felületén.

Az útburkolatot egy nehéz úthenger simára és keményre sajtolta le.

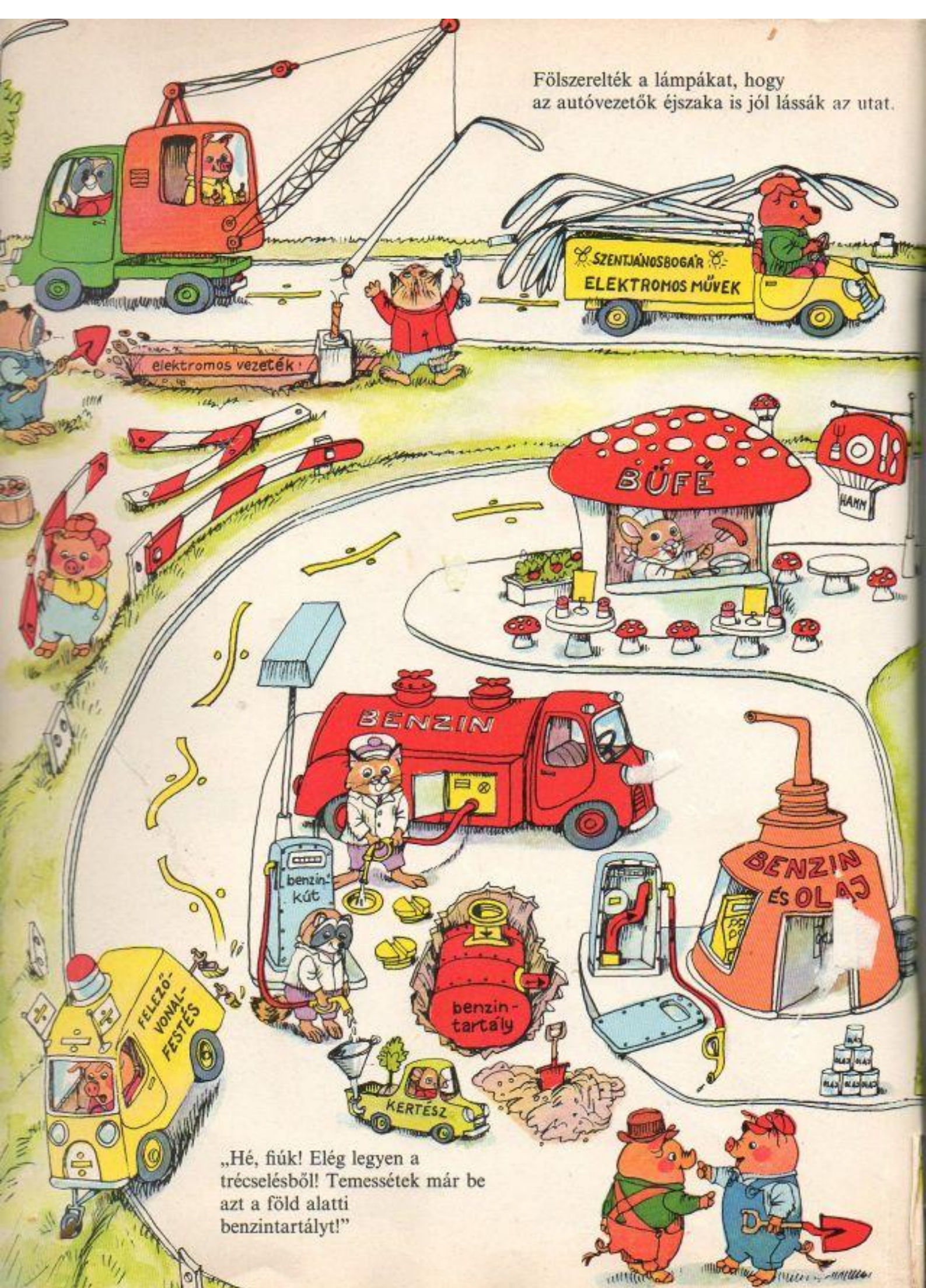

Az út közepén egy kicsit emelkedett, hogy az esővíz lefolyhasson róla az út menti vízelvezető árokba.

Jól csinálom, Főnök?

Fölszerelték a lámpákat, hogy
az autóvezetők éjszaka is jól lássák az utat.

„Hé, fiúk! Elég legyen a trécselésből! Temessétek már be azt a föld alatti benzintartályt!”

A munkások felszerelték a védőkorlátokat,
nehogy a kocsik leszaladjanak az útról.

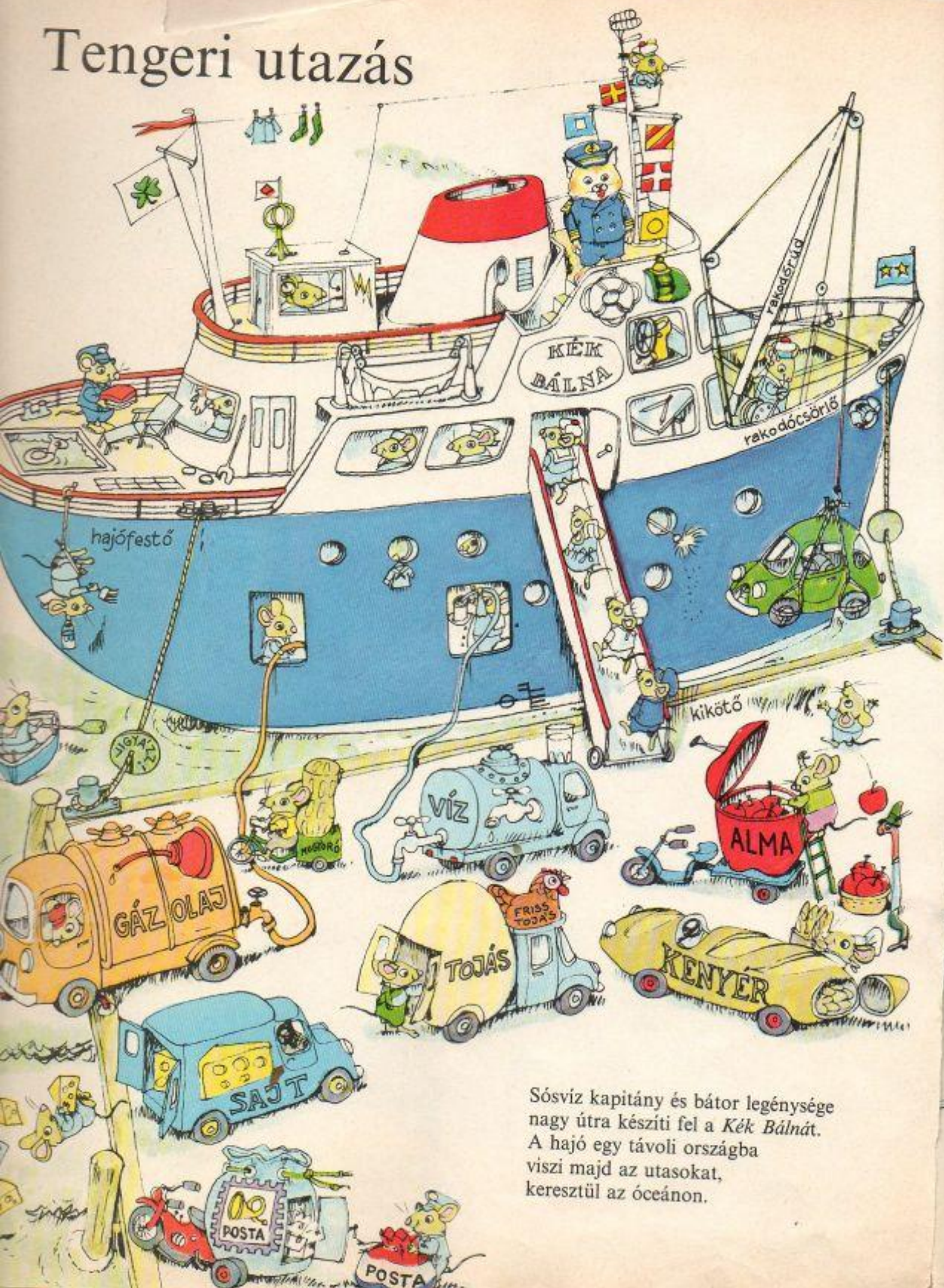
Elhelyezték a közlekedési táblákat.
Volt köztük tiltó és figyelmeztető tábla,
és volt útirányjelző tábla is.

A felezővonal-festő az út közepére festett
egy vonalat. A felezővonal figyelmezteti
a vezetőket, hogy maradjanak a saját oldalukon.

Mindenki elsőnek szeretett volna
ráhajtani az új útra.
Zeller nagyi lett az első.
Micsoda boldogság!

Tengeri utazás

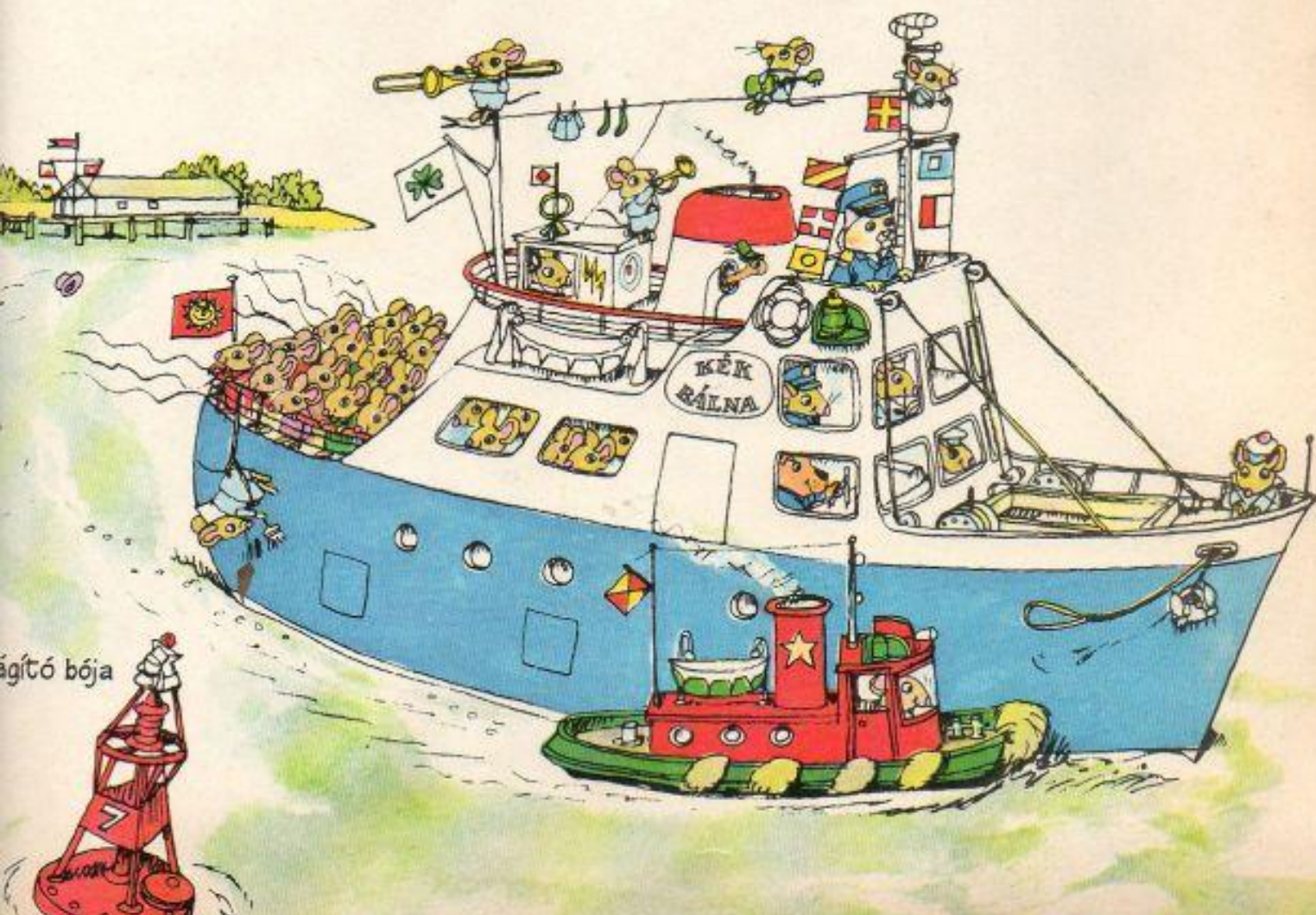
Sósvíz kapitány és bátor legénysége nagy útra készíti fel a Kék Bálnát. A hajó egy távoli országba viszi majd az utasokat, keresztül az óceánon.

Mikor aztán a hajót feltöltötték
élelemmel és mindenfélével, ami csak
szükséges egy ilyen hosszú úthoz,
jöttek az utasok.

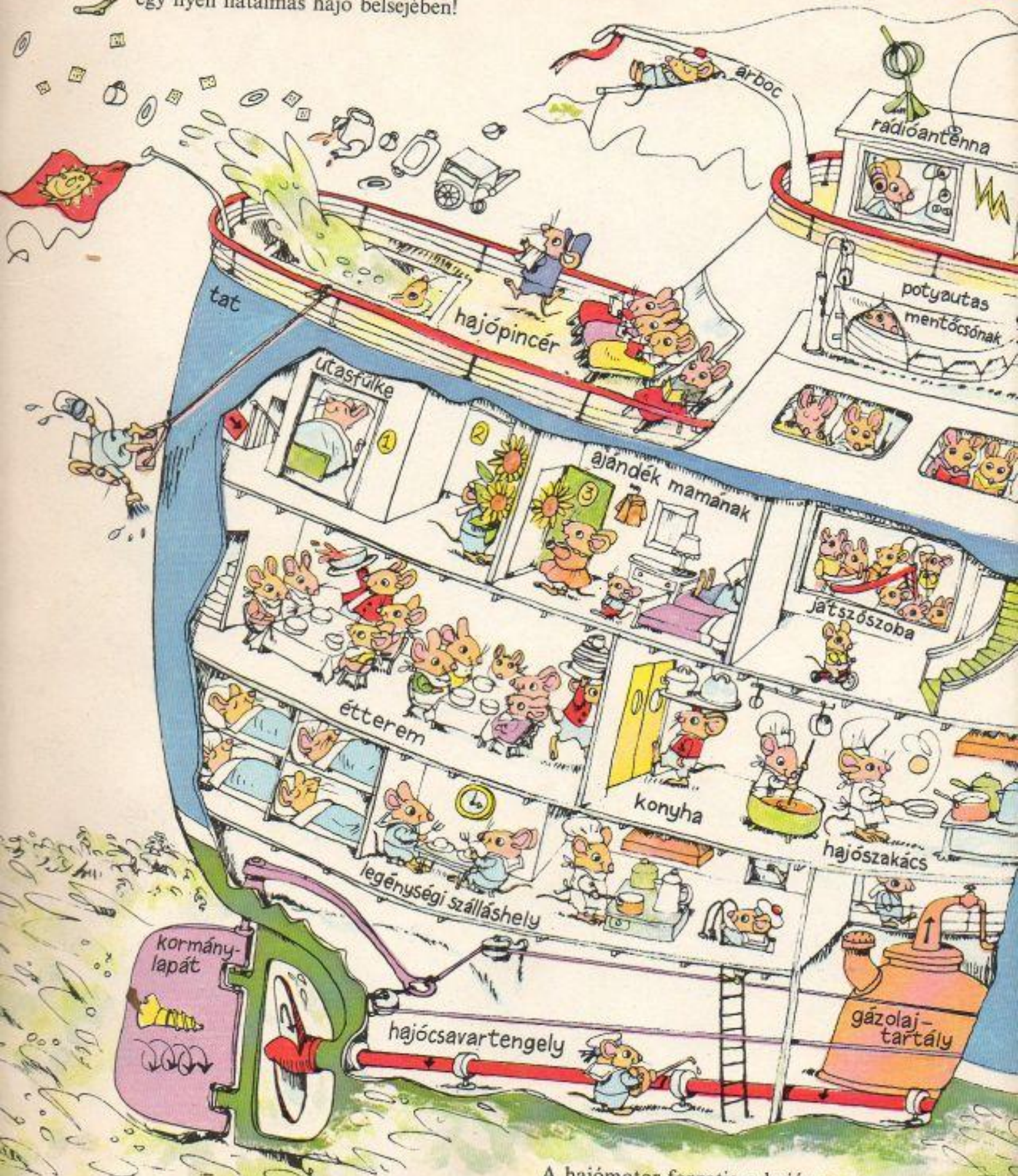

A jegyet mindenki már korábban megvásárolta.
Mielőtt a fedélzetre léptek, megmutatták a
jegykezelőnek. NE TESSÉK TOLAKODNI!

Tuuuuuuuuuuut!
Kifut a hajó. Egy kis vontató húzza ki
a hatalmas óceánjárót a mólótól a nyílt vízre.
Jó utat! A hajó nekivág az óceánnak.

Hamarosan a nyílt óceánon szeli a hullámokat.
Közel s távol szárazföld nem látható.
Lássuk csak, mi minden történik
egy ilyen hatalmas hajó belsejében!

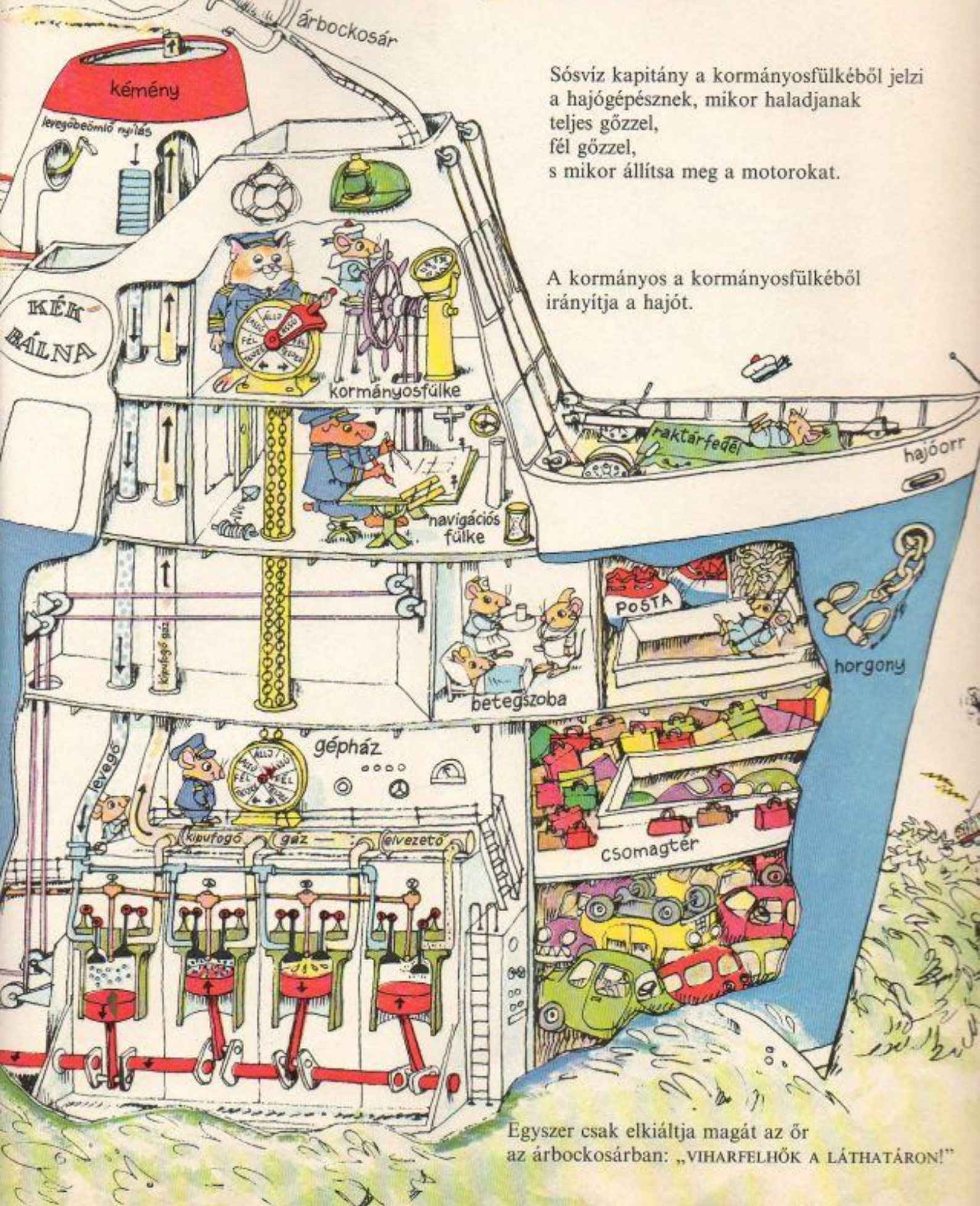

A hajómotor forgatja a hajócsavart.
A hajócsavar hajtja előre a hajót a vizen.

Sósvíz kapitány és tengerészei keményen dolgoznak. Azt szeretnék, ha minden utas biztonságosan és kellemesen utazna.

Sósvíz kapitány a kormányosfülkéből jelzi a hajógépésznek, mikor haladjanak teljes gőzzel, fél gőzzel, s mikor állítsa meg a motorokat.

A kormányos a kormányosfülkéből irányítja a hajót.

Egyszer csak elkiáltja magát az őr az árbockosárban: „VIHARFELHŐK A LÁTHATÁRON!”

A haláshajó süllyed, de a halászok már biztonságban vannak.

Az óceánjáró fedélzetén Sós víz kapitány megvendégeli a megmentett halászokat.
De mikor ér már véget ez a nagy vihar?

Azután, amilyen hirtelen támadt, olyan hirtelen el is ül a vihar.
A hajó békésen folytatja útját.

Föld a láthatáron!
Elérték az óceán túlsó partját.

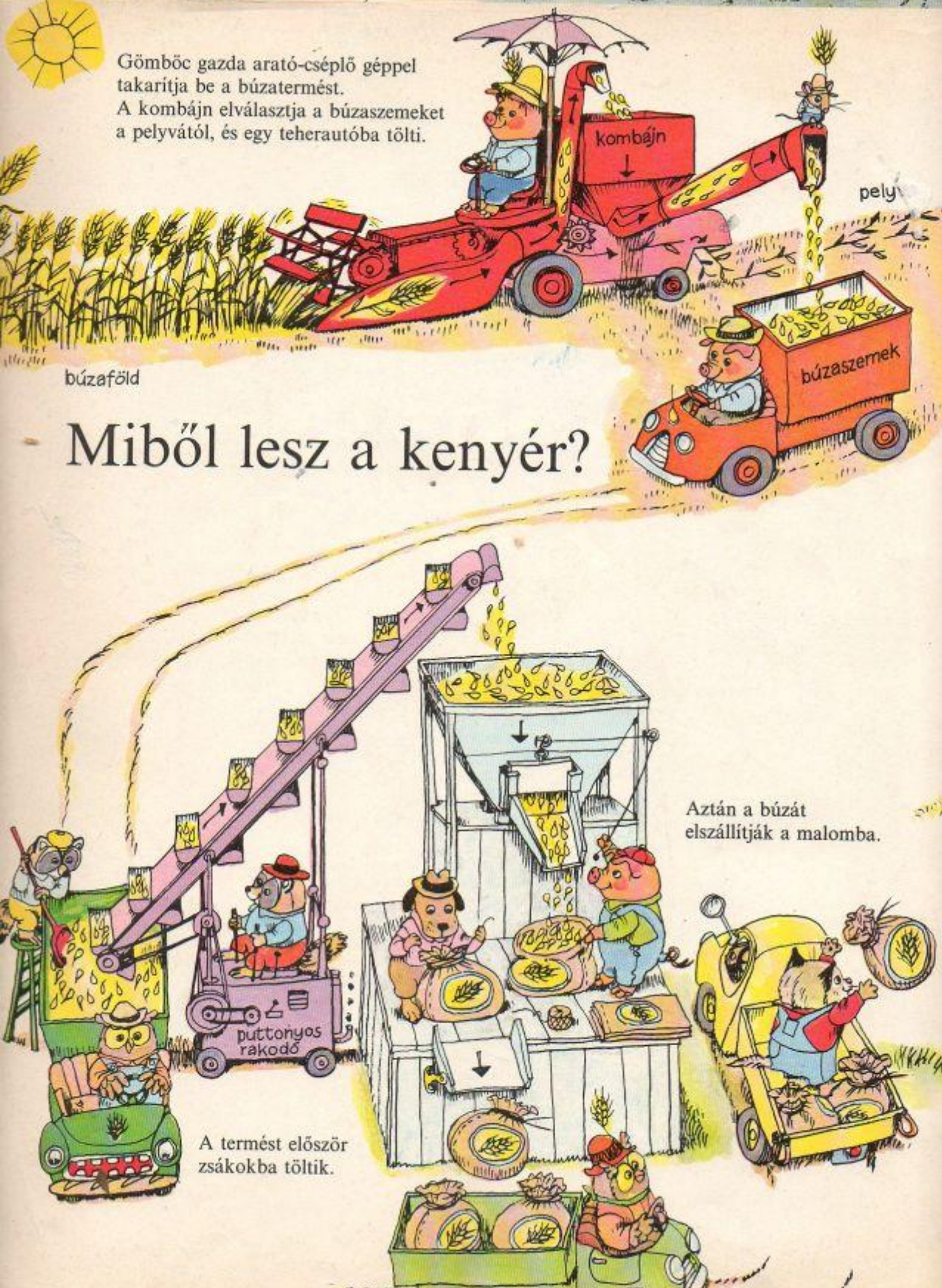
Az utasok megköszönik Sós víz kapitánynak és legénységének az izgalmas utazást. Partra szállnak. A parton pedig már várják az új utasok, hogy elhajózhassanak Tesz-Vesz Városba. Vajon az ő útjuk is ilyen izgalmas lesz?

Gömböc gazda arató-cséplő géppel
takarítja be a búzatermést.
A kombájn elválasztja a búzaszemeket
a pelyvától, és egy teherautóba tölti.

búzafield

Miből lesz a kenyér?

MALOM

A zsákoka felhúzzák a malom legfelső emeletére. A molnár a búzát felönti a garatra.

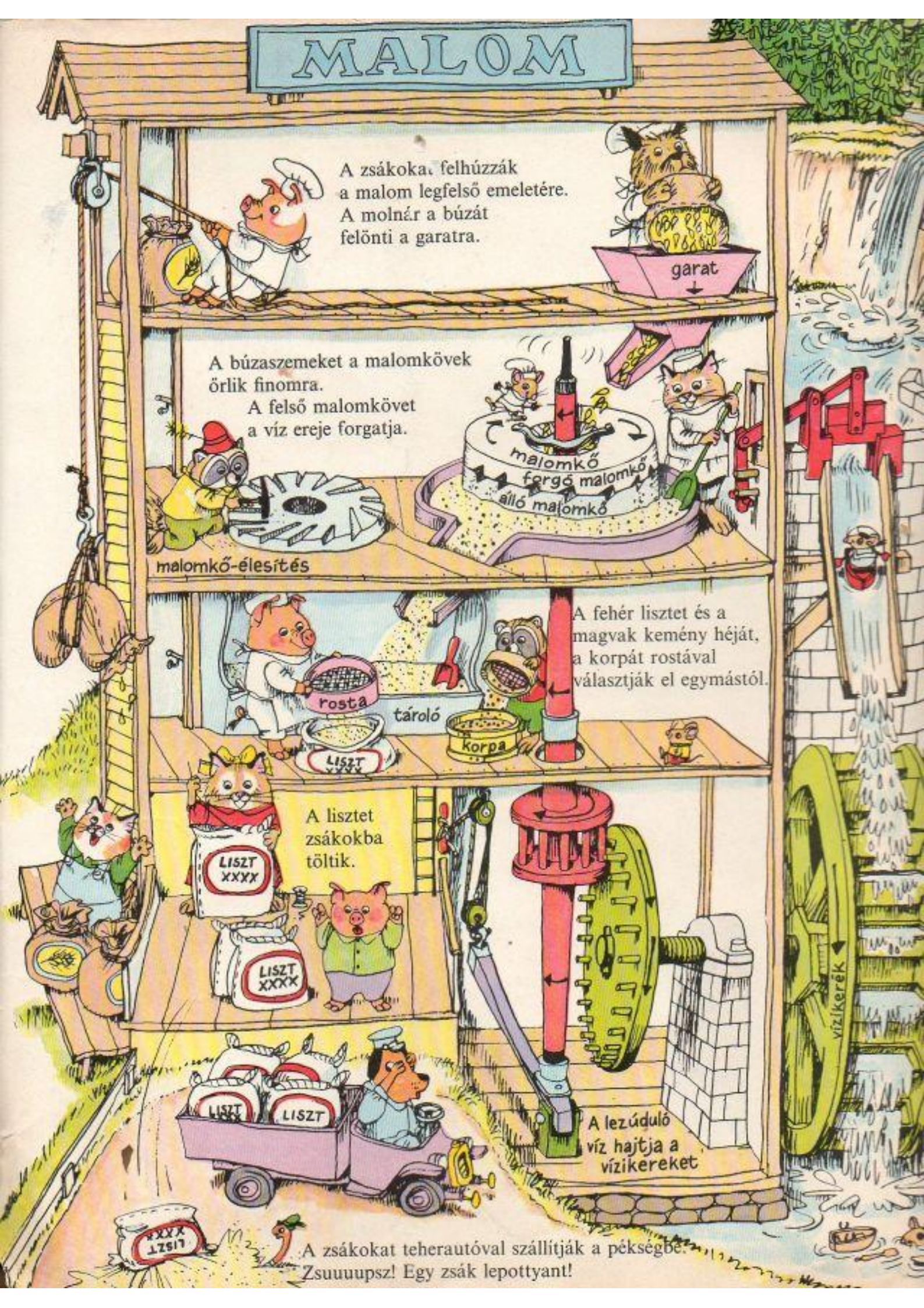
A búzaszemeket a malomkövek őrlik finomra. A felső malomkővet a víz ereje forgatja.

A fehér lisztet és a magvak kemény héját, a korpát rostával választják el egymástól.

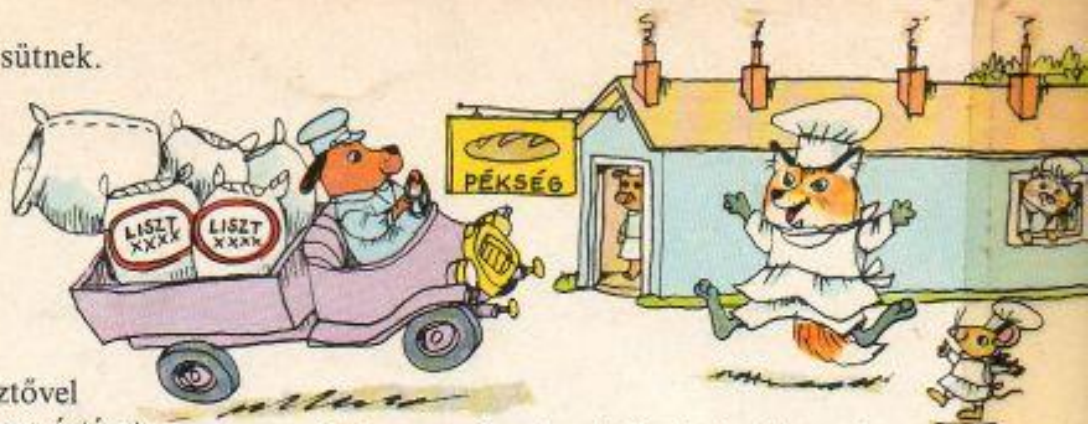
A lisztet zsákokba töltik.

A lezúduló víz hajtja a vízikereket

A zsákokat teherautóval szállítják a pékségbe. Zsuuuupsz! Egy zsák lepottyant!

A pékek a lisztből kenyeret sütnek.

A lisztet vízzel, sóval és élesztővel keverik össze. Így készül a kenyértészta.

Csak az arányokra kell vigyázni! Az élesztőtől dagad meg a tészta. A pékek addig dagasztják a tésztát, amíg jól össze nem keverik.

A pékek veknit, cipót, bucit, kalácsot, zsemlét szaggatnak a tésztából.

Kerek Perec pék másképp keveri, mint a többi pék. Nem tett túl sok élesztőt a tésztába?

Stangli pék kikotorja a forró parazsat a kemencéből.

Kerek Perec icike-picike vekniket szaggatott.

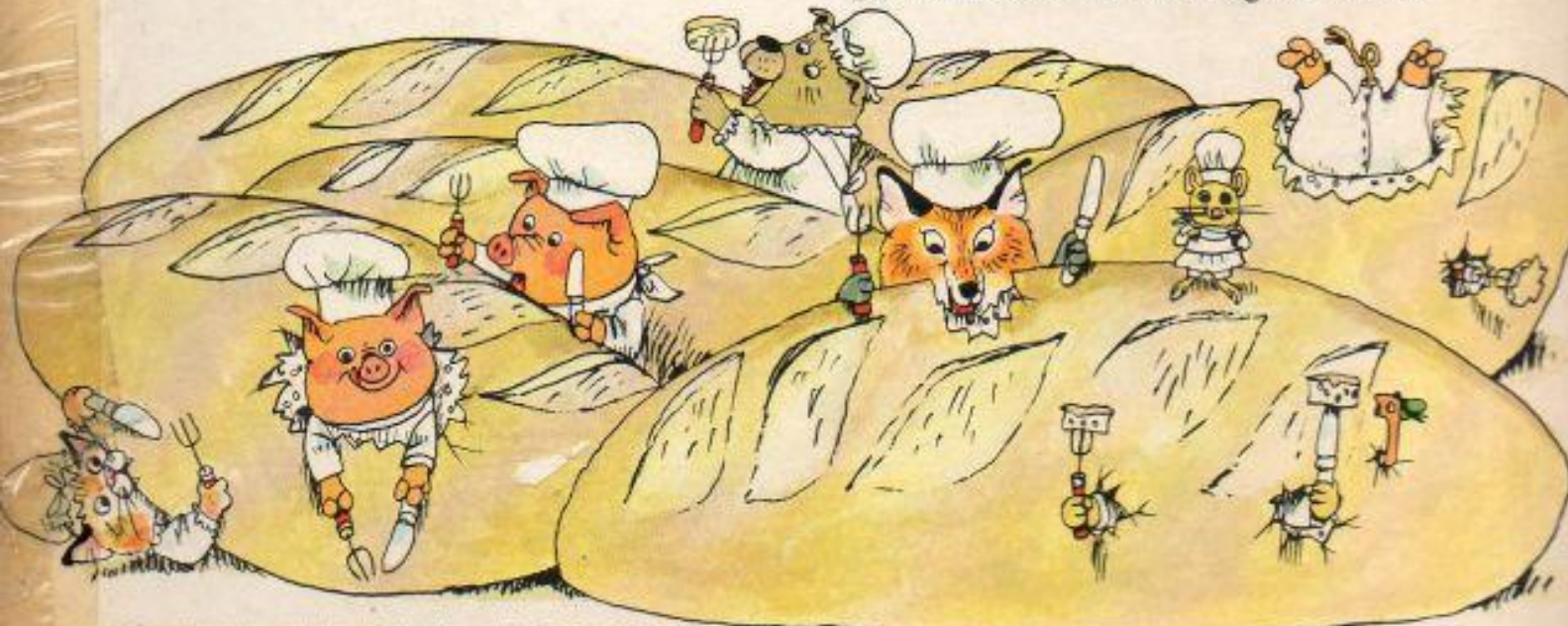

A veknik már csak arra várnak,
hogy megsüssék őket a forró kemencében.
Ott bent, a nagy melegben a kenyerek
még jobban meg fognak dagadni.

A pékek, miközben arra vártak, hogy
megsüljön a kenyér, kártyáztak.
De HÓ! és HU! és EJHA! Mit csinálnak
a kemencében azok a picuri kenyerek?

Már késő! Azt hiszem, Kerek Perec tényleg
sok élesztőt tett a tésztába.
De mmmmmmm! Az íze igazán remek!

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült: Richard Scarry: What Do People Do All Day?
Random House, Inc. c/o Gerd Pless, New York, 1976
© „This translation published by arrangement with Random House, Inc.”

A SZERZŐ RAJZAIVAL

© Réz András, 1984 - Hungarian translation

ISBN 963 11 3866 6

Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó, Budapest. Felelős kiadó: Szilágyi János igazgató. Kossuth Nyomda (840079), Budapest, 1984. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató
Felelős szerkesztő: Sulyok Magda. A szövegkísérlet ellenőrizte: Mosonyi Aliz. Műszaki vezető: Szakály Mihály. Képszerkesztő: Gáspár Imre. Műszaki szerkesztő: Szántai Ágnes
195.000 példány. Terjedelm: 9,77 (A/5) iv. IF 5170

